

תמלול מליאה שלא מן המניין

מיום שני, ז' ניסן התשפ"ד, 15/4/2024

משתתפים:

- ראש המועצה הנכנסת	נילי אהרון
- מ"מ וסגן ראש המועצה	דני לוגסי
- סגן ראש המועצה	שמעון סוויסה
- סגן ראש מועצה	הרב אריה אברה
- חברת מועצה	טל אוחנה
- חבר מועצה	אילן אלמקייס
- חברת מועצה	שלי סוויסה
- חבר מועצה	אריה דוקרקר
- חבר מועצה	מיכאל פחימה
- חבר מועצה	מוטי בטיטו
- חבר מועצה	איתן דלח

מזמנים:

- מנכ"ל המועצה	כפיר דניאלי
- יועמ"ש	כרמית אהרון אמונה
- גזבר	מוטי דהן
- מבקר	יוסי כהן
- עוזר מנכ"ל המועצה	יונתן ליסקר
- ראש סגל לשכת ראש המועצה	חני בריגע
- פיתוח כלכלי	מונה בן ישי

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

-תחילת דיון-

נילי אהרון: אז בעצם אנחנו פותחים את המליאה לא מן המניין, מליאת תקציב.

אישור הצעת תקציב לשנת 2024.

נילי אהרון: מליאת תקציב בדרך כלל היא חגיגית. היום אני קודם כל רוצה לספר לכם מה אנחנו עשינו אתמול, אתמול היה לנו נס, נס לכל עם ישראל. חיל האוויר, וצבא הגנה לישראל, נתנו הגנה משמעותית. גם כאן בירוחם הייתה אזעקה. אנחנו נערכנו מבעוד מועד, פתחנו את כל המקלטים. כיתת הכוננות הקפצה כבר בשעה 1:00 בלילה. סגרנו את הכניסות הצפונית והדרומית, בשעה 6:00 בבוקר כבר הכניסות נפתחו. החמ"ל שלנו מאויש, גם היום בלילה, גם מחר. בעצם, עד שאנחנו נקבל הנחיות אחרות מפיקוד העורף. ואני רוצה בהזדמנות הזו להגיד קודם כל תודה רבה לכל האנשים שישבו איתנו בחמ"ל, לכוחות הביטחון, וכמובן לכיתת הכוננות המשטרתית, שבהתנדבות הגיעו, קפצו, ולמעשה היו איתנו, יחד איתי ועם הלשכה ועם המנכ"ל, עד 6:00 בבוקר. ובאמת זה לא מובן מאליו, ובאמת מגיעה להם תודה גדולה על ההירתמות. אז זה מה שעשינו אתמול. אני רוצה ככה להתחיל לדבר קצת על מה זה תקציב. ואני ככה גם פונה לתושבים, כדי שיבינו בסופו של דבר, מה זה באמת תקציב, וכמה החשיבות שלו היא גדולה לניהול של עיר. אני תמיד אומרת, גם מי שפגש אותי באופן אישי, הסברתי מה הפערים בעצם של ירוחם. היום אנחנו מגישים הצעת תקציב גירעונית. בעצם הפעם האחרונה שהעבירו תקציב גירעוני, היה לאחר הוועדה הקרואה, תקן אותי מוטי.

מוטי דהן: בוועדה הממונה.

נילי אהרון: בוועדה הממונה. העבירו תקציב גירעוני. זו הפעם השנייה שאנחנו מעבירים תקציב גירעוני, ואני אסביר בדיוק מה הוביל אותנו למקום הזה. היום התקציב שלנו, אנחנו מביאים אותו בהצעת התקציב, 12 מיליון ש"ח גירעון, מתוך תקציב של 115 מיליון ש"ח. אני רוצה להסביר לכם למה אנחנו מדברים על המושגים האלה של פיתוח כלכלי, ומה החשיבות של פיתוח כלכלי. למעשה, אם אנחנו מסתכלים על יישוב כמו מצפה רמון, שהוא יותר מרוחק מירוחם עם נגישות הרבה יותר מורכבת, עם 5,000 תושבים, תקציב העירייה שם הוא 96 מיליון ש"ח, אושר לפני כמה ימים. כשאנחנו מסתכלים על ירוחם, ישוב עם 12,000 תושבים, אנחנו עם תקציב של 115 מיליון ש"ח. המשמעות היא, שאם אנחנו פי שניים יותר תושבים מהם, אבל כמעט התקציב זהה, זאת אומרת שהיכולת שלנו לתת לתושבים שלנו את מה שמגיע להם, בין אם זה בחינוך, בחינוך בלתי פורמלי, בניקיון, בתחזוקה, הוא הרבה פחות נמוך ממה שאנחנו יכולנו והיינו רוצים לתת. התקציב הזה, הגירעוני, שאנחנו מעבירים, הוא בעצם ירושה מהכהונה הקודמת. אנחנו הגדלנו אך ורק בנושא, ה-2 מיליון בעצם הגירעוניים שהוספנו, זה באגף שפ"ע. אני ביקשתי מהגזבר להכניס את זה בהצעת התקציב, כי מבחינתי הדבר החשוב ביותר שאנחנו נתמקד בו השנה, זה הנושא של אגף שפ"ע, שיפור פני העיר. מגיע לתושבים שהישוב שלהם יהיה נקי. מגיע לתושבים שתהיה לנו סביבה טובה, אנשים משלמים

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

פה ארנונה. ופה חשוב לי גם לומר, כל תושב שמגיע, בסופו של דבר הוא גירעוני, לא משנה באיזו רשות אנחנו נהיה, בתל אביב, בירושלים, תושב הוא גירעוני.

אילן אלמקייס: נילי, סליחה שנייה.

נילי אהרון: אני לא סיימתי, אילן.

אילן אלמקייס: לא, אבל אם זה מסע בחירות, זה בסדר.

נילי אהרון: זה לא קשור, זו הצגת תקציב, יהיה לך זמן לדבר.

אילן אלמקייס: יש תקציב. יש פה הרבה שעות.

נילי אהרון: אילן, יש לנו 3 שעות למליאת תקציב.

אילן אלמקייס: התחושה שלי היא שאנחנו במסע בחירות.

נילי אהרון: אילן, אני מציגה תקציב.

אילן אלמקייס: אוקיי.

נילי אהרון: הבחירות נגמרו. אתה יכול לדבר, יהיה לך זמן לדבר, אני מבקשת להציג את התקציב.

אילן אלמקייס: בבקשה.

נילי אהרון: ואני מסבירה את זה לתושבים. החובה שלנו, היא קודם כל לתושבים. ולכן אנחנו עשינו איזושהי עבודה, ואני מבקשת לא לקטוע אותי. גם אני, בזמן שאתה תדבר, אני לא אקטע אותך. אנחנו עשינו עבודה כדי להבין בעצם את הפערים. מה בעצם אנחנו קיבלנו. כן חשוב לי להגיד שאני ביקשתי כמו שציינתי מהגזבר את התוספת הזו באגף שפ"ע. תושב, בכל רשות הוא גירעוני. בעצם כל רשות משקיעה 2/3 מעבר למה שהוא משלם. זאת אומרת, התושב משלם 1/3 ממה שהרשות משקיעה בו בארנונה. אני רוצה לצלול איתכם קצת לנתונים. אנחנו מדברים על הכנסות מארנונה כדי שתבינו את המשמעות. בסוף, היכולת של ישוב להתפתח, היא בעיקר מהכנסות מארנונה. חוץ מהכנסות שאנחנו מקבלים מרווח וחינוך, שזה בעצם תקציבים שהם פר תושב אוהדות, אתה בוודאי תסביר את זה מוטי. אני רוצה להגיד לכם, אני מציגה פה שקף, סליחה שזה לא בצורה גדולה, ואני אסביר לכם. בספר התקציב, אם אנחנו מסתכלים על מסחר ותעשייה, ההכנסות שלנו בשנת 2023 הוא 15 מיליון, ממגורים זה 9 מיליון, עיר הבה"דים, כל עיר הבה"דים, בעצם מה שאנחנו מקבלים מעיר הבה"דים זה 2.6 מיליון, מגבייה מפגורים, זה בעצם 3.5 מיליון, רמת נגב 800 אלף, נאות חובב 1.4, מועצה אזורית תמר 3.5. זאת אומרת, שההכנסות שלנו מארנונה זה 35,800. אחוז הגבייה בדרך כלל הוא גבוה, אנחנו עומדים על 89%. כשאנחנו עומדים-

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

מוטי דהן: רק השנה, בגלל המלחמה יש ירידה. תמיד עמדנו על 92%.

נילי אהרון: תמיד עמדנו על 90, השנה בגלל המלחמה-

אילן אלמקייס: מוטי, אל תקטע אותה. היא ביקשה.

נילי אהרון: הוא מסייע לי, זה בסדר.

אילן אלמקייס: אהה, אז הוא מסייע. סליחה.

נילי אהרון: הוא מנהל ומסייע לי. תודה.

מוטי דהן: אני אומר, השנה זה היה 89 בגלל המלחמה, יש ירידה מסוימת, וגם שנת בחירות. בדרך כלל עמדנו על 92, 93.

איתן דלח: 89% זה כולל הנחות. נכון?

נילי אהרון: כן.

איתן דלח: זאת אומרת ישנן הנחות ב-89%.

נילי אהרון: כמו בכל הזמן.

איתן דלח: בסדר. זה לא-

נילי אהרון: כמו בכל מקום.

איתן דלח: זה לא, זה קצת מבלבל. זה נשמע 89%, כאילו 89% מפוטנציאל הגבייה. זה 89% של האנשים שמשלמים.

נילי אהרון: נכון.

איתן דלח: אבל מתוכם יש כאלה שמשלמים 10%, וכולי.

נילי אהרון: בדרך כלל ההנחות מסתכמות סביב ה-4 מיליון, תקן אותי אם אני טועה מוטי.

מוטי דהן: לא, 5.

נילי אהרון: 5. עלינו ל-5 מיליון. כאשר אנחנו על 12,600 תושבים. אני רוצה בבקשה להסתכל על שנת 2018, לפני 5 שנים, איך אנחנו בעצם, איך התחילה הקדנציה הקודמת. יש לנו מסחר ותעשייה הכנסה 14,954

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

מיליון. זאת אומרת אם אנחנו נסתכל על 2023 לעומת 2018, אנחנו כמעט ולא עלינו בהכנסות מארנונה מתעשייה, זה המצב חבר'ה. אם אנחנו רוצים בסופו של דבר להגדיל הכנסות, אנחנו צריכים לייצר תעשייה ומסחר. תעשייה ומסחר זו היכולת להביא ארנונה עסקית. הארנונה העסקית היא הרווחית. כאן בירוחם לא ידענו לייצר את הארנונה העסקית הזו, ולכן חלק מזה שאנחנו מעבירים תקציב גירעוני, זה כמובן כי לא ידענו להגדיל את ההכנסות האלה.

מוטי דהן: צריך לקחת בחשבון שב-2023 יש מפעל אחד סגור.

נילי אהרון: כן, בסדר. בסופו של דבר אתה מסתכל על הנתונים. אנחנו כמעט ולא עלינו, מ-2018 ל-2023.

שלי סויסה: את בדקת שזה באחוזים? כי התקציב של 2018 היה נמוך משמעותית, זה לא, להציג את זה במיליונים, זה לא.

נילי אהרון: אני אגיד לך בדיוק גם מה היה התקציב, וכמה היו הכנסות מארנונה. התקציב ב-2018 היה 86,300, והתקציב ב-2023 שהיה 115,000. כאשר אנחנו גדלנו מ-2014 ל-2018 ב-7% מבחינת תושבים, כשאני הסברתי את לא היית פה שלי, אני אסביר את זה שוב. ומ-2018 ל-2023 אנחנו גדלנו ב-17.9%. זאת אומרת, בסוף ההכנסות של חינוך ורווחה, שאלה האוהדות שאנחנו בעצם מקבלים, זאת הייתה הגדילה בסוף של התקציב. עיקר ההכנסות שאנחנו יכולים לשחק איתם בסוף, את בוודאי גם מכירה את זה בתור מנכ"לית לשעבר, הכנסות שאת יכולה לשחק איתם, זה הכנסות עצמאיות מארנונה. היום היכולת שלנו לתמרן ולשחק עם הכסף, מה זה לשחק, זה לא איזשהו משחק, אבל מה שנקרא, להקצות את הכסף לשיפור פני העיר, לתרבות, כל הדברים האלה בסופו של דבר, ברגע שהכסף הוא צבוע, אין לנו יכולת לגעת בו. חינוך ורווחה בדרך כלל זה כספים שהם צבועים, ולכן ארנונה שאנחנו מכניסים, זה כסף שהוא לא צבוע. כסף שאנחנו יכולים להשתמש איתו, ואני רוצה להמשיך ולהסביר. אם אנחנו הסתכלנו ופה אגב, שלי את צודקת, מבחינת מגורים, אנחנו השנה גובים 9 מיליון לעומת שנת 2018 שזה כמעט 7 מיליון, 6.8. שאני מסבירה שמ-2014 ל-2018 גדלנו ב-720 תושבים, לעומת מ-2018 לשנת 2023, אנחנו גדלנו כמעט ב-2,000 תושבים. זאת אומרת, הגדילה בסוף בתושבים היא חשובה וחיונית, אבל היא מעמיסה על התקציב, כאשר אין לנו הכנסות ממסחר. ההכנסות ממסחר ומתעשייה, אלה ההכנסות החשובות. כי כפי שהסברתי לכם, כל תושב, לא משנה גם אם זה יהיה ברשות עשירה מאוד, התושב הוא גירעוני לרשות, לא משנה מה אנחנו נעשה. ואני רוצה להראות לכם את זה פה, אגב, כדי להראות מה היה בשנת 2014. גדילה, אני מדברת אך ורק על הכנסות [מעסקים וממסחר, לעומת שנת 2023. אז משנת 2014 ל-2018, הגדילה בהכנסות מארנונה עסקית היו 37%, ולעומת זאת מ-2018 לשנת 2023 הגדילה הייתה ב-0.3%. תבינו, למרות שהיו שנים מאתגרות, מ-2014 ל-2018 גדלנו כמעט ב-40% הכנסות מארנונה שהיא עסקית. לעומת זאת מ-2018 עד 2023, גדלנו ב-0.3%. המשמעות היא, שלא היו פה שטחי מסחר. המשמעות היא, שמפעלים גם אם נבנו, נסגרו, בסוף ההכנסה כמעט ולא עלתה מ-2018 ל-2023. פה מבחינתי אני רוצה להגיד לכם, ברור לי, ואני יודעת, שלהעביר תקציב גירעוני זה לא משהו שבהחלטה בהינף יד. זו החלטה שאנחנו ישבנו גם עם הנהלת העיר, וקיבלנו את זה בצורה מושכלת, אחרי שגם עדכנתי גם את שר הפנים, וגם את מנכ"ל משרד הפנים רונן פרץ, ואמרנו להם שזו המצוקה שלנו,

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

המטרה שלנו בסופו של דבר להגדיל הכנסות מארנונה עסקית. ולכן אנחנו מסתערים על הדבר הזה, וכל יום שיגיע לפה יקבל פה שטיח אדום, ואור ירוק, גם ממחלקת ההנדסה, גם ממחלקת, אנחנו לא קוראים לזה רישוי עסקים, קידום עסקים. אנחנו נקדם פה את התעשייה, נקדם את העסקים, ייקח זמן לתקן את הדברים האלה. 5 שנים שבהן הייתה גדילה של 0.3% בתעשייה ומסחר, ובסופו של דבר לא בשנה אנחנו נתקן את זה. אני חייבת לומר את זה, קודם כל לציבור, ייקח לנו זמן לתקן את זה, אנחנו נכנסים לשנה מאוד קשה. חצי שנה ראשונה בשנה הזו לא היו פועלים, הפרויקטים נעצרו, ואני רוצה לספר לכם פה נתון שאמנם הוא פחות קשור למליאה הזו, אבל מן הסתם אנחנו נביא את זה. החברה הכלכלית, היכולת שלה לשלם משכורות בחודש הבא מוטלת בספק. אנחנו נשב עם הגזבר, ננסה להבין איך אנחנו יכולים לייצר פתרונות, אבל החל מחודש הבא יש לנו בעיה לשלם משכורות שוטפות, אני מדברת על העובדים. משכורות שוטפות לחברה הכלכלית, כי נעצרו הפרויקטים. המשימה שלנו היא להעביר את התקציב הזה בצורה גירעונית, להגיע לממשלה, ולהגיד להם, שאם הם לא יכניסו את היד לכיס, בסופו של דבר, אם אנחנו נמשיך ככה, אנחנו לא נוכל להתרומם. ונתתי לכם את הדוגמה של מצפה רמון. לא יכול להיות שישוב הרבה יותר מרוחק מאיתנו, עם נגישות הרבה יותר מורכבת מאיתנו, ההכנסות, התקציב שלהם כמעט זהה לתקציב שלנו, כשהם חצי מכמות התושבים שלנו. אם אנחנו רוצים לעשות פה שינוי משמעותי, אנחנו עובדים מ-8:00 בבוקר עד 8:00 בבוקר למחרת, מסביב לשעון. כל הצוות, כל חברי המועצה. אני רוצה באמת בהזדמנות זו להודות לכם, גם לגזבר, לכולם. מסביב לשעון, כולם עובדים. המטרה שלנו היא משותפת, שירוחם תצמח ותגדל, וקודם נרפא את מה שקרה פה, וזה ייקח זמן. חברים, זה ייקח זמן. אנחנו מעבירים תקציב גירעוני, זה לא מובן מאליו. אנחנו עדכנו את משרד הפנים. זה לא יעבור, זה יגיע למשרד הפנים, משרד הפנים יחזיר את זה אלינו. אגב, אם צריך אנחנו נעלה פה גם את היועצת המשפטית, שהיועצת המשפטית תסביר לכם שבגדול בחוות הדעת שלה, תיכף היא תספר לכם מה בעצם הפתרונות המשפטיים, שהכל כמובן מגובה.

אילן אלמקייס: איפה היא?

נילי אהרון: היא נמצאת עם הילדים שלה. בעלה נמצא בכיתת כוננות. אבל היא בלייב, היא רואה, היא רואה אותך בלייב.

אילן אלמקייס: למה לא רואים אותנו?

נילי אהרון: תרחיקו, תראו להם.

חני בריגע: כי כרגע היא מדברת. כשתדבר, אני אפנה את הפוקוס אליך.

אילן אלמקייס: מה זה פוקוס עליה?

נילי אהרון: תגדילי שיראו, הכל בסדר. הכל בסדר אילן.

חני בריגע: אל תדאג. כשתדבר, אני אשים את הפוקוס עלייך.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

אילן אלמקייס: לא, אני לא צריך שתשימו את הפוקוס עלי. אני צריך שיראו את כל חברי המליאה.

חני בריגע: אני דווקא רוצה שישמעו אותך.

נילי אהרון: את כולם ישמעו.

חני בריגע: כרגע היא מדברת, ואני שומעת zoom in.

אילן אלמקייס: או שזאת מליאה או שזה-

נילי אהרון: את כולם ישמעו.

חני בריגע: אני בימאית.

אילן אלמקייס: את בימאית?

חני בריגע: כן.

אילן אלמקייס: את נבחרת כדי להיות בימאית בתפקיד שלך?

חני בריגע: טוב.

אילן אלמקייס: לא, אם זה התפקיד שלך, אני שמח.

חני בריגע: חבר'ה, אני ממשיכה הלאה.

אילן אלמקייס: גברתי ראש המועצה, אני מבקש שהתושבים יראו את כלל חברי המועצה.

נילי אהרון: שכולם ידברו, יראו את כולם.

אילן אלמקייס: מה זאת אומרת?

נילי אהרון: אבל הנה אנחנו נראה את כולם בבת אחת.

אילן אלמקייס: תודה רבה.

נילי אהרון: אנחנו התמקדנו-

אילן אלמקייס: לפחות שיכירו אותם.

נילי אהרון: אילן ידידי, אנחנו התמקדנו, מאחר ורציתי את המצגת, בסדר? וזה מה שהיה חשוב.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

אילן אלמקייס: זה בסדר, קיבלת את האישור. זה בסדר.

נילי אהרון: מצוין. תודה רבה על האישור. כרמית נמצאת איתנו על הקו.

אילן אלמקייס: היי כרמית, עכשיו את רואה אותי.

כרמית אהרון: היי, שומעים אותי?

נילי אהרון: כן.

אילן אלמקייס: כן.

כרמית אהרון: קודם כל, כולכם נראים מצוין בלייב, פעם ראשונה אני רואה לייב.

אילן אלמקייס: או, תודה.

כפיר דניאלי: אז אילן יכול להירגע?

חני בריגע: סליחה, כרמית. כן. זה עוזר מה שאני עושה? לא נראה לי.

כרמית אהרון: אז אני אגיד רק לגבי הסיפור של הבאת תקציב גירעוני, שומעים אותי?

נילי אהרון: כן. שומעים, כרמית.

כרמית אהרון: אז ככה, סעיף 206 לפקודת העיריות, בעצם לא מאפשר להביא הצעת תקציב גירעונית במצב שבו העירייה היא קטנה, רשות איתנה. במצב שרשות איתנה, וזה גם הגיון, היא לא צריכה את אישור משרד הפנים לתקציב, ולכן בעצם אסור לה להביא תקציב בלי חוות דעת של הגזבר, שלפי התקציב המוצע מאוזן, ושהוא בר ביצוע, מתחזק בהחלטות הכלולות פה, ובהחלטות העירייה בשנים שקדמו לאותה שנת כספים. אנחנו רשות כמובן שהיא לא איתנה, אנחנו רשות שהתקציב שלנו, מחויב באישור שר הפנים. כמו נילי ציינה, תקציב צריך להיות מאוזן. ברגע שיהיה, זאת אומרת, ברגע שנגיש את התקציב הלא מאוזן למשרד הפנים, אני מניחה שנצטרך לעשות בו תיקונים. יכול להיות שנילי תצליח שמשדד הפנים ייתן מענקים, או דברים, שיעזרו לאזן את התקציב, ויכול להיות שתהיה איזו דרך אחרת לאזן אותו. ברמה השוטפת, תקציב צריך להיות מאוזן.

נילי אהרון: בסדר גמור.

שלי סויסה: אז מה הטעם בהגשת תקציב?

נילי אהרון: אז אני אסביר לך שלי.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

שלי סויסה: מה אנחנו עושים פה בכלל?

נילי אהרון: אני אסביר לך. א', זה לא משהו חדש. זה לא משהו שהמצאנו.

שלי סויסה: לא, זה כן חדש. מוטי, אתה הגשת פעם לשר הפנים תקציב לא מאוזן?

נילי אהרון: הוא אמר שכן. הוא אמר שכן.

איתן דלח: ב-5 השנים האחרונות הוגש תקציב לא מאוזן?

שלי סויסה: אז מה? גם לא ב-5 השנים. גם ב-8 שנים של לפני.

נילי אהרון: כן, בוודאי שכן.

שלי סויסה: אני לא זוכרת תקציב לא מאוזן.

נילי אהרון: אז הוא יסביר לך. אבל שנייה אני אסביר לכם את הרציונל, ואז מוטי תתייחס לכל השאלות.

שלי סויסה: לא, אנחנו נשאל תיכף, אבל.

נילי אהרון: תתייחס לכל השאלות.

מוטי דהן: אני אתייחס לכל השאלות.

נילי אהרון: חברים, העברת תקציב גרעיני קודם כל, אנחנו-

שלי סויסה: אין חיה כזאת. נילי, אין חיה כזאת.

נילי אהרון: שנייה, אז קודם כל שיש חיה כזו, ויש ברשויות אחרות.

שלי סויסה: לא, אין.

נילי אהרון: בדקנו את זה.

שלי סויסה: אני גם בדקתי את זה. אין חיה כזו. הרי תגישי את זה למשרד הפנים-

נילי אהרון: נכון. נכון.

שלי סויסה: עם חוות הדעת של המליאה, הוא יחזור אלייך בחזרה, ויגיד לך, נילי, עכשיו תאזני את התקציב, ואת תגישי אותו שוב.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

נילי אהרון: את רוצה לשמוע מה המטרה? אני אסביר לך-

שלי סויסה: אז תביאי תקציב מאוזן. נצביע עליו ונברך עליו. ונגיש אותו.

נילי אהרון: אי אפשר לעשות תקציב מאוזן, אני אסביר לך למה.

שלי סויסה: אפשר. אפשר לצמצם עלויות.

נילי אהרון: אני אסביר לך למה. כי אנחנו לא שינינו כמעט שום דבר מהתקציב הקודם. שום דבר. חוץ מהתוספת שאנחנו הוספנו לאגף שפייע, כפי שאני אמרתי, והגדלנו את הגירעון מ-10-

שלי סויסה: גם ברווחה וגם בהוצאות בכלליות, וגם בשכר.

נילי אהרון: אז אני מסבירה, הוא יסביר לך מוטי עכשיו מה זה הרווחה. רווחה בסופו של דבר, זה תלוי אנשים, אבל הוא יסביר לך.

שלי סויסה: בסדר, זה אני לא יודעת אם ... אבל נרשום, אבל הכל טוב. אנחנו נעבור אחרי שנסיים.

נילי אהרון: שנייה, שנייה חבר'ה.

אילן אלמקייס: בואי נשמע אותה רגע.

נילי אהרון: המטרה בהעברת תקציב גירעוני, זה כדי שהממשלה ובעיקר שר הפנים, ייתן לנו מענקי איזון. כיום, אין לנו מענקי איזון, אנחנו לא מקבלים את מענקי האיזון האלה. ומשרד הפנים, שאישר פה משרות מנופחות, ואת יודעת את זה, את יודעת טוב מאוד את הדברים האלה. משרד הפנים שבסופו של דבר כשיש משרה היא עוברת לאישור משרד הפנים, הוא אישר את המשרות המנופחות האלה, וגם אני חייבת לומר לך, אנחנו ניסינו לדלל כמה שאפשר. יש לנו עכשיו רק מהנדסת אחת ולא שתיים, שבעצם מקבלות שכר אחת-

שלי סויסה: זה הדבר היחיד שדולל.

נילי אהרון: זה לא נכון, זה לא נכון.

איתן דלח: נילי, אני מזכיר לך ש-5 שנים התקציב היה מאוזן.

נילי אהרון: איתן, אני לא הבאתי את הגירעון הזה. הגירעון הזה, זה גירעון שהוא באחריותכם.

טל אוחנה: ממש לא.

נילי אהרון: קחו אחריות.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

טל אוחנה: ממש לא.

נילי אהרון: אתם לא הגדלתם הכנסות.

טל אוחנה: טוב, בואי, אנחנו לא רוצים להפריע לך. אז תסיימי.

נילי אהרון: אין שום בעיה, אתם לא הגדלתם הכנסות.

טל אוחנה: 3 מפעלים נבנו בתקופתנו. לא בתקופת אף אחד.

נילי אהרון: בסדר, את רואה את ההכנסות.

טל אוחנה: אז אנחנו תיכף נשאל את הגזר איך יכול להיות, ש-3 מפעלים חדשים, ניבנו, נפתחו ב-2023, מתחילים לשלם ארנונה, כשכל המפעלים האחרים, כולל אלה שנסגרו גבינו מהם גבייה מלאה, וזה הנתונים. תיכף נשמע, נשמע את הגזבר, איך הדבר הזה יכול להיות. לדעתי, צריך את הנתונים האלה אחד אחד, דבר דבר. אין תת תעשייה אחת פנוי בירוחם, מכירה את זה מקרוב, ובכולם יש גבייה מלאה. תיכף נבין את הנתונים.

נילי אהרון: אז הגירעון גם לא קיים.

טל אוחנה: לא, גם אני התחלתי ב-2023 עם 10 מיליון ש"ח פער, כיסינו אותו. ידענו איך לעבוד, ולעשות את זה.

נילי אהרון: התחילו ב-10 מיליון גירעון? ללא ההחלטת ממשלה שהגיעו?

טל אוחנה: ממש לא. 10 מיליון. הנה, יושב פה גזבר המועצה. את מתבלבלת. ב-23' לא היה שקל מהחלטת ממשלה. פער של 10 מיליון, הצטמצם, סיימנו מאוזן, גם בחברה הכלכלית, גם במועצה המקומית, 5 שנים, מאוזנות.

נילי אהרון: החברה הכלכלית, בחודש הבא, אין יכולת לשלם משכורות.

טל אוחנה: ביקשה ממך מנכ"לית החברה הכלכלית לשבת, לעשות חפיפה, להביא פתרונות, את לא עושה את זה.

נילי אהרון: אני לא עושה?

טל אוחנה: מה קורה? איך יקרה? מי ייקח אחריות על המשכורות של יוני, אם את לא ישבת איתה שנייה?

* צרחות

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

נילי אהרון: זה לא המליאה בסגנון שהיה ביני לבינך. אני אתן לך את ההזדמנות לדבר-

טל אוחנה: קיבלתי את ההערה. קיבלתי את ההערה.

נילי אהרון: ואת יכולה לדבר בנועם, וכולם ידברו, זה אחד.

טל אוחנה: קיבלתי את ההערה.

אילן אלמקייס: לא, אבל דבריך, דבריך נעמו לי.

טל אוחנה: בדיוק. קיבלתי את ההערה.

נילי אהרון: דבר שני, אני מציינת, שבכל הפרוטוקולים של החברה הכלכלית, כל הזמן בשנה האחרונה התריעו על המצב העגום של החברה הכלכלית, ואת כיושבת ראש הדירקטוריון של החברה הכלכלית, לא לקחת אחריות על הדבר הזה.

טל אוחנה: לקחתי אחריות יקירה. יש הצעת תקציב מאוזנת. שאנחנו הכנו אותה. יש קיצוצים לאור העובדה שאין פועלים ואנחנו מכירים את הדבר הזה. בסוף זה אחוזים-

נילי אהרון: אין משכורות בחודש הבא.

טל אוחנה: כי את לא מטפלת באירוע. תטפלי באירוע. תנהלי את האירוע. כרגע את נותנת לאף אחד לנהל אותו. עד עכשיו לא הייתה לא הייתה פגישה חפיפה, עד עכשיו לא ישבת על הפרויקטים.

נילי אהרון: מאיפה את יודעת מה היה?

טל אוחנה: אני יודעת. אני יודעת טוב מאוד מה קורה בחברה הכלכלית. אני יודעת גם מי ישב עם מי. ומה היה.

נילי אהרון: את יכולה לדבר, אני נותנת לך לדבר. את לא צריכה לצעוק. אמרתי לך, זה לא סגנון המליאות שאת ניהלת. אני נותנת לאופוזיציה לדבר, ואת יכולה לדבר גם בלי להרים את הקול. טל.

טל אוחנה: גם את קיבלת את היכולת לדבר.

נילי אהרון: את לא צריכה להרים את הקול. את יכולה לדבר.

אילן אלמקייס: לא, לא מרימים את הקול. נילי, יש לי שאלה. נילי.

נילי אהרון: אני רוצה שנייה, ואז אילן תסביר. המטרה היא לקבל מענקי שר, ומענקי איזון. הכל מתואם-

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

טל אוחנה: אנחנו מקבלים מענקי איזון. רק לשם ההגדרה, חברים, ירוחם מקבלת מענקי איזון, הם רשומים

*** מדברים ביחד**

נילי אהרון: נהדר, גם אין גרעון, טל, גם אין גרעון לירוחם, נכון? הכל ברור.

טל אוחנה: לא, אבל רק תדייקי בנתונים. המושג מענקי איזון קיים, הוא מתוקצב, הוא שורה בתקציב.

מוטי דהן: היא מתכוונת למענקים מיוחדים.

טל אוחנה: מיוחדים. תדייקי בהגדרה, זהו.

אילן אלמקייס: למה לא אמרת את זה מההתחלה? הייתה חוטף את הביקורת.

מוטי דהן: לא, לא נותנים לי לדבר. אם תיתנו לי לדבר-

אילן אלמקייס: אני שמתי לב.

מוטי דהן: אני עושה את זה 20 שנה.

נילי אהרון: מוטי, אני אבקש ברשותך שתעבור על התקציב, תענה על השאלות של האופוזיציה.

אילן אלמקייס: רק לפני שהוא עונה, אני רציתי לשאול שאלה פשוטה.

נילי אהרון: כן.

אילן אלמקייס: למה אנחנו לא הולכים לתוכנית הבראה, אדוני הגזבר?

נילי אהרון: אנחנו בוודאי נלך. אנחנו בוודאי נלך לתוכנית התייעלות.

מוטי דהן: אתם לא נותנים לי להציג. תנו לי רגע להציג.

טל אוחנה: תני למוטי להציג, ואז.

נילי אהרון: טל, את לא מנהלת את המליאה. את יכולה להעיר בזמנך.

טל אוחנה: את ביקשת ממוטי, ואני אמרתי לאילן, תן לאילן להציג. סליחה, למוטי להציג כדי שנשמע את הדברים.

נילי אהרון: טל, אני מבינה שזה קצת מורכב הסיטואציה עבורך-

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

טל אוחנה: לא, זה לא מורכב, זה בסדר.

נילי אהרון: אני יודעת לנהל מליאה, תאמיני לי בצורה מקצועית.

טל אוחנה: לא חלקתי על יכולתך.

אילן אלמקייס: לא אמרנו שאת לא יכולה לנהל את המליאה.

נילי אהרון: אז אני אומרת לך, לא צריך להיכנס לדברים, ולא צריך גם להפעיל פה את העובדים. הכל בסדר.

טל אוחנה: הלאה.

נילי אהרון: מוטי בבקשה.

מוטי דהן: טוב, קודם כל לגבי הארנונה העסקית של 2023, את יודעת שאורשר לא שילמו בשנה שעברה.

טל אוחנה: נכון.

נילי אהרון: כי התחייבו להם לאיזושהי הנחה, ולא נתנו והוא נורא כועס, מנכ"ל אורשר, על הקדנציה הקודמת, גם את זה צריך להגיד.

מוטי דהן: אני רק נותן נתונים.

נילי אהרון: מנכ"ל אורשר מאוד כועס.

מוטי דהן: אני רק נותן נתונים מדויקים, אני רוצה לדייק. אני לא.

שלי סויסה: מוטי מה אמרת?

נילי אהרון: מוטי תדבר יותר בקול רם.

מוטי דהן: לא, לא רוצה להיכנס לוויכוחים בכלל.

מוטי בטיטו: תנו לגזבר להציג בבקשה.

מוטי דהן: אני אומר, לו אורשר היה משלם בשנה שעברה, ולא היה מגיש השגה בעבר, היינו עומדים על 17 מיליון ש"ח בעסקי. נכון שלא היו הרבה שינויים ב, בוא נגיד במפעלים וכאלה, אבל היה גידול בתוך המפעלים עצמם. ויש גם את עדכוני ארנונה, שמידי שנה-

נילי אהרון: מתי עשה אוטומטית?

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

מוטי דהן: אנחנו עומדים על, היינו אמורים לעמוד על 17 מיליון ש"ח ולא על 15. עכשיו, לגבי תקציב 2024. הוא עומד, הוא כמעט אותו תקציב כמו של שנה קודמת, יחד עם זאת חשוב להבין, שיש עדיין תקציבים של משרד הפנים, שהם לא וודאיים. למשל, מענק האיזון הוא לא סופי. ההנחיה היא לעשות רק 90%. זאת אומרת, יכול להתווסף לנו עוד 1 מיליון, 1.2 מיליון. יש את מענק תיקון עיוותים, שגם הוא עדיין לא ברור, ביקשו מאיתנו לא לתקצב אותו, ויש גם מענק צמצום פערים, שהוא לא מופיע בתקציב הזה. יש לזה חשיבות, אנחנו מדברים על, יכולה להיות סטייה של 3, 4 מיליון ש"ח. זאת אומרת, בתכלס, באמיתי, חסרים לנו 7, 8 מיליון ש"ח. וכשמביאים תקציב כזה גירעוני, אולי בשביל להציף את זה למשרד הפנים, כדי לנהל איתם משא ומתן לקבל איזושהי עזרה, יכול להיות שזה יעבוד, יכול להיות שזה לא יעבוד, אבל צריך להבין שאי אפשר לעבוד לפי התקציב הזה, כל עוד הוא לא מאושר, אנחנו עובדים לפי תקציב של שנה קודמת.

נילי אהרון: אנחנו 1/12. נכון.

מוטי דהן: אם אתם רוצים, אני יכול לעבור על התקציב.

נילי אהרון: רק להערה של שלי, תענה לה מתי כן עבר פה תקציב גירעוני? כי היה תקציב גירעוני.

מוטי דהן: אמרתי, אני אגיד לכם, אף פעם לא העברנו תקציב גירעוני.

שלי סויסה: לא היה כזה דבר.

נילי אהרון: תנו לו שנייה לענות.

מוטי דהן: במועצה נבחרת לא עשינו את זה.

נילי אהרון: במועצה נבחרת לא.

מוטי דהן: בוועדה הממונה, הוועדה הממונה קיבלה מועצה מרוסקת לחלוטין, עם 46 מיליון ש"ח גירעון נצבר. עם עומס מלוות של 36 מיליון. בקיצור, היה מצב מאוד קשה, ותוך 5 שנים הוועדה לא הצליחה לאזן את, להביא את התקציב לאיזון.

שלי סויסה: אצל מיכאל ... תקציב גירעוני.

מוטי דהן: ולכן הוועדה הממונה, החליטה לאשר תקציב גירעוני, כדי להציף את הבעיה.

נילי אהרון: לפני הבחירות של 2014.

מוטי דהן: זה היה ב-2010.

שלי סויסה: זה היה ב-2010. ממיצנע למיכאל, תקציב גירעוני.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

מוטי דהן: כדי להציב ובזמנו-

שלי סויסה: אבל מאז כבר לא היה תקציב גירעוני.

מוטי דהן: בזמנו, מיצנע התייעץ איתי. אמרתי לו, זה יהיה צר, אמנם לא נוכל לעבוד עם תקציב גירעוני, אבל כדי להציף את זה למשרד הפנים, הוועדה הממונה עשתה את זה, ובאמת, משרד הפנים, לא הייתה לו ברירה, הוא סייע לנו, אבל בסופו של דבר, נכנסנו לתוכנית הבראה, כי זה הפתרון היחיד שיש למשרד הפנים. משרד הפנים לא יכול להעביר תקציבים לשוטף, שלא בנוסחה, או לא רוחבי. מה שהוא כן יכול להעביר, זה תיקון עיוותים וצמצום פערים.

נילי אהרון: נכון.

מוטי דהן: נראה כמה הוא יעזור לנו.

אילן אלמקייס: שנייה רגע, אני רוצה לדבר. אפשר בבקשה?

טל אוחנה: רגע, אבל תן לו לסיים.

מוטי דהן: אני כבר מסיים. אני רק רוצה לעבור מהר על התקציב. בצד ההוצאות אנחנו עומדים על שכר כללי של 44 מיליון ש"ח, שהוא מחולק ככה: 5.2, לא, אני לא יכול להציג את זה.

נילי אהרון: תפתח את התקציב.

מוטי דהן: הנה, זה מוכן, אבל אי אפשר להציג את זה במצגת. תסתכלו על החוברת, להסבר התקציב, פנסיה ופיצויים, יש לנו 5.2 מיליון ש"ח. שכר עובדי חינוך 18 מיליון ש"ח, ושכר עובדי רווחה 7.4 מיליון ש"ח. השכר הכללי, סליחה, דילגתי, הנהלה וכלליות זה 13 מיליון ש"ח.

אילן אלמקייס: מה זה כלליות?

מוטי דהן: כלליות, זה הנהלה ואגף שפ"ע.

נילי אהרון: שזה הגידול שביקשתי, של ה-2 מיליון שקלים, לאגף שפ"ע. מאוד חשוב לי להשקיע באגף שפ"ע, זאת הייתה הבקשה שלי.

אילן אלמקייס: אז למה הורדנו מהחינוך 2 מיליון?

נילי אהרון: לא הורדנו מהחינוך.

אילן אלמקייס: לא, נעבור.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

נילי אהרון: לא הורדנו.

שלי סויסה: כן, יש שני סעיפים של 2 מיליון ש"ח.

נילי אהרון: אבל זו לא הורדה שלנו, זה הורדה כתוצאה-

חני בריגע: של משרד החינוך.

נילי אהרון: בדיוק.

חני בריגע: מתקבולים.

נילי אהרון: זה מתקבולים. זה כתוצאה מזה שתלמידים כבר לא מקבלים את השירות הזה.

אילן אלמקייס: כן, אבל התוצאה היא שפחות כסף יהיה.

נילי אהרון: זה לא נכון. אילן, בוא אני אסביר לך את הנוסחה.

אילן אלמקייס: אל תסבירי לי, אני.

נילי אהרון: מוטי-

אילן אלמקייס: עבדתי, לא, לא נוסחה. אני שואל שאלות פשוטות.

נילי אהרון: אתה מקבל ממשרד החינוך פר תלמיד.

אילן אלמקייס: מוטי, לפני שאתה מעביר את כל הספר הזה, אני ישבתי קרוב ל-8 שעות. השתדלתי לעבור כמעט סעיף, סעיף, סעיף, וזה הולך להיות ארוך. אם אתה אומר שהתקציב הזה הוא לא רלוונטי כרגע, כי הוא צריך לעבור דרך משרד הפנים, ומשרד הפנים אמור בכל זאת, אתה כבר יודע להגיד שהוא יחזור לכאן, אז מה הרעיון בלתת לנו עכשיו להתאמץ על תקציב, על ספר תקציב, ללמוד אותו? אני מקווה שגם כל חברי הקואליציה קראו את התקציב הזה.

נילי אהרון: בוודאי. עברנו על זה.

אילן אלמקייס: אז אם אתם קראתם אותו, והוא בסך הכל הולך לעבור שינוי, אז מה עלו חכמים בתקנתם, אם אני אמור לעבור על תקציב חדש, אחרי שמשרד הפנים יגיד לך תעבוד עליו מחדש.

נילי אהרון: כדי שיהיה לנו את הכסף שמגיע לנו ממשרד הפנים.

אילן אלמקייס: אז תלכי, תעשי את העבודה.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

נילי אהרון: אנחנו, תסמוך עלי, שאני אדע להגיד את הפער הזה-

אילן אלמקייס: אני לא יודע אם אני יכול לסמוך, אבל-

נילי אהרון: אל תסמוך עלי, התושבים סומכים עלי.

אילן אלמקייס: אבל תעשי את העבודה-

נילי אהרון: התושבים סומכים עלי. והם יודעים שאני אעשה את העבודה להביא את הכסף.

אילן אלמקייס: רגע, סליחה רגע. את נכנסת לי לדברים. ביקשת לכבד אותי, לא?

נילי אהרון: יש לנו תקציב להעביר.

אילן אלמקייס: אם ביקשת לכבד, אז בואי, בואי נסכם את זה.

נילי אהרון: בבקשה. כן

אילן אלמקייס: בואי, תלכי למשרד הפנים, באמת תעשי את המלחמות שצריך, אני סומך-

נילי אהרון: אתה חייב להעביר תקציב, אתה לא יכול. המלחמות האלה, חלק מהמלחמה, זה לבוא ולהציג-

אילן אלמקייס: זה רק כדי להעביר את התקציב אליהם ולהחזיר אלינו?

נילי אהרון: לבוא ולהציג להם תמונת מצב, של איך הגענו למצב הזה, שמשרד הפנים אישר את כל המשרות הללו, שמשרד הפנים לא ביקר את התהליכים הללו. איך הגענו למצב של 10 מיליון-

איתן דלח: שנים הרשות הייתה מאוזנת, נילי.

נילי אהרון: איך הגענו למצב, שמשנה שעברה לשנה בלי לשנות שום דבר, הגענו לגירעון של 10 מיליון, אני הוספתי 2 מיליון לשפיע.

אילן אלמקייס: למה אתה לא אומר לה את זה?

איתן דלח: תלמדי לעבוד.

נילי אהרון: מה יש לי ללמוד לעבוד? אני אומרת לך זה אותו תקציב שאתה העברת. אותו אחד, אחד לאחד. לא הזזתי שום דבר, חוץ מלהוסיף כסף לשפיע. אמרתי לך אני הגדלתי בעוד 2 מיליון, כי אני רוצה להשקיע בשפיע. כל השאר בסופו של דבר, היה כמעט העתק הדבק, חוץ מהמשכורות שעלו, חוץ מהמשכורות שעלו מה-
מה-

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

איתן דלת: אבל צדקת בדבר עקרוני, וזה נכון.

נילי אהרון: כן?

איתן דלת: ירוחם היא רשות גירעונית.

נילי אהרון: נכון.

איתן דלת: זה אומר שההכנסות שלה נמוכות מההוצאות. ופה היצירתיות של ראש הרשות, זה איך להביא את הכספים. את צודקת.

נילי אהרון: ואנחנו עושים את זה.

איתן דלת: מעולה.

נילי אהרון: אנחנו עושים את זה, ותאמין לי שאנחנו נצליח בזה גם. כי אנחנו רק התחלנו, וכבר לא, הצלחנו להביא לפה יזמים שמתעניינים, ואנחנו לא נתקע, לא נעשה פקק, אנחנו שחררנו את הפקק במחלקת ההנדסה, ואנחנו לא נתקע את הפקק הזה. היום הייתי במפעל אקרשטיין, אני חייבת לומר לכם, הם כל כך שמחו על הבחירה שלי, הם כל כך שמחו על זה שמחלקת ההנדסה מקבלת פנים חדשות. הם אמרו שהם היו תקועים מעל שנתיים. הם באמת הרגישו תקועים. ומפעל אקרשטיין, זה אחד ממפעלי העוגן בירוחם. אנחנו צריכים לדעת לחבק אותם, ולא להגיד להם הייטק, הייטק, הייטק, ובסוף ההייטק היחיד שהיה פה, ברח.

טל אוחנה: ממש לא.

נילי אהרון: אנחנו צריכים להתעסק גם בלואו-טק, גם בהייטק, ואנחנו צריכים גם לקחת אחריות, ואני לוקחת אחריות. גם אם זה מה שאת השארת לנו, אני לוקחת אחריות, ואני אדאג להביא את הכסף הזה. חלק מהתהליך הזה, זה להעביר תקציב גירעוני, כדי שמשדד הפנים יבין מה הסיטואציה, ויכניס את היד לכיס-

טל אוחנה: הוא הבין. היינו שם בפגישה, כבר לפני 7 חודשים, נכח בה גזבר המועצה, נכחו בה כל הצוות המקצועי, כולל מנכ"ל משדד הפנים. הצגנו להם את הנתונים. שוב, גם אלו היו נתוני הפתיחה של 2023-

נילי אהרון: אז ידעתם שיש גירעון?

טל אוחנה: סיימנו את 2023 מאוזנת. אחזור על זה שוב. גם ב-2023 התחלנו ב-10 מיליון פער, סיימנו אותה מאוזנת, על אף שמענק תיקון העיוותים, מוטי התבלבל בהגדרות, מענק תיקון העיוותים שכל שנה אנחנו מקבלים אותו, ב-2023 לא קיבלנו אותו בגלל המלחמה, אני מקווה שב-2024, כמו בכל ה-5 השנים האחרונות נקבל.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

מוטי דהן: לא, לא התבלבלתי. תקשיבי, יש צמצום פערים שזה-

טל אוחנה: אמרתי, אבל תיקון עיוותים לא קיבלנו. צמצום הפערים קיבלנו. אמרת הפוך. זה לא משנה. אמרת הפוך. אני רוצה רגע לחזור לנקודה שבה התחלתי.

נילי אהרון: מוטי, בסוף אתה מבין מי הזה, אף אחד לא לוקח אחריות על זה.

** מדברים ביחד*

נילי אהרון: אתה מבין, במקום לבוא ולהגיד, חבר'ה, יש פה בעיה, הבאנו למצב שתעשייה, טל, הנתונים לא משקרים. בדקנו את זה. לא יכול להיות, לא יכול להיות שב-2018 קיבלנו 14,985 מיליון, והשנה, ב-2023 זה 15 מיליון-

טל אוחנה: אז אני מזמינה אותך-

נילי אהרון: אז זה לא משנה איך תציגי את זה. תעשייה ומסחר-

טל אוחנה: נילי, אז אני מזמינה אותך להציג לכל הנהלת העיר, לכל מועצת העיר, במליאה הבאה לפי פר מפעל. כמה נגבה-

נילי אהרון: זה לא משנה. מה זה משנה?

טל אוחנה: אני אסביר לך בדיוק. כי אם היית עוברת לנתונים, היית רואה 3 מפעלים חדשים קמו בתקופתי. התחילו לשלם ארנונה שלא הייתה קיימת-

נילי אהרון: וכמה נסגרו?

טל אוחנה: לא, רגע, שנייה. אם את רוצה לשאול על מפעל נגב קרמיקה שנסגר ב-2017, זו אני זאת שהבאתי אליו יזם, אוקיי? שמשלם ארנונה פחות מתעשייה-

נילי אהרון: הוא לא משלם כרגע ארנונה.

טל אוחנה: כי הוא מסחר.

נילי אהרון: כי הבטחת לו, והבטחת לו-

טל אוחנה: סליחה, העברנו במועצת העיר, תעריף למר לוטי, מה זה הבטחתי לו? מה זן הבטחה על הקרח? העברנו את זה-

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

אבי [תושב]: שקט, שקט. אני לא מצליח לשמוע אף אחד פה.

נילי אהרון: טל, אני שומעת, אני שומעת. אל תצעקי. הכל בסדר.

אבי [תושב]: אני מנהל את הישיבה. שקט.

טל אוחנה: בואו ננבור בנתונים אחד אחד-

נילי אהרון: טל, אל תצעקי, אני שומעת.

טל אוחנה: אני רק רוצה להגיד הערה על אקרשטיין, אני כבר העלית את הנתון הזה. באקרשטיין יש אירוע שרשות מקרקעי ישראל מעורבת בו, וראוי שגם הפתרון שיינתן, רשות מקרקעי ישראל תהיה מעורבת בו.

נילי אהרון: בוודאי שהיא תהיה.

טל אוחנה: יש שם פוטנציאל מאוד גדול לגביית כסף תוספתי. אפרופו, עניינד.

אבי [תושב]: אני מנהל את הישיבה. שקט.

טל אוחנה: על בעצם אחסון של תוצרים שבורים, צריך לראות איך אנחנו גובים גם את הכסף הזה, אבל בואו נמשיך רגע, כי הפסקנו את הגזבר.

נילי אהרון: כן, טוב. כן, הגזבר. אנחנו לא מאשימים אותך, הכל בסדר. תמשיך.

טל אוחנה: גם אנחנו לא מאשימים אותך.

נילי אהרון: כן, הלאה.

מוטי דהן: פעולות כלליות, יש לנו 26,800, שאני אגיד לכם בגדול, זה מעט, כי יש לנו בעיה בפעולות הכלליות. יש הרבה התייקרויות בשירותים, אם זה בגינון, אם זה בניקיון, אם זה בעוד הרבה שירותים, שהתייקרו, ואנחנו נאלצים איך אומרים, לעמוד במקום ולא לשפר.

אילן אלמקייס: צפוי לעלות?

מוטי דהן: כן, כן. איך?

אילן אלמקייס: זה צפוי להיות גם יותר מ-26?

מוטי דהן: לא, אני אומר שאנחנו, יש לנו שכונות חדשות. למשל דוגמה, ניקיון, צריך להגדיל את כמות העובדים-

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

טל אוחנה: אבל היא אמרה שהגדלתם ב-2 מיליון מוטי.

מוטי דהן: מה?

טל אוחנה: היא אמרה שהגדלתם את הפעולות של שפייע ב-2 מיליון.

מוטי דהן: כן, בסדר, זה המיליון.

נילי אהרון: כנראה ההגדלה זה לא מספיק.

אילן אלמקייס: היא אמרה 2 מיליון.

טל אוחנה: רגע, תדייקו. היא אומרת 2 מיליון, אתה אומר 1 מיליון, בואו תסגרו בבקשה על הנתון.

אילן אלמקייס: נכון. היא אמרה 2.

טל אוחנה: על כמה הגידול, כי אנחנו לא ראינו את זה בנתונים. כמה הגידול בפעולות לשפייע?

נילי אהרון: תראה להם את הגידול מוטי.

שלי סויסה: אני ראיתי.

נילי אהרון: תודה שלי, שראית.

מוטי דהן: אני אראה לכם.

אבי [תושב]: הנה, לטובת הקומולציה, לא לטובת האופוזיציה.

נילי אהרון: לא, עכשיו הם באחדות. תקופת אחדות.

אבי [תושב]: אני מנהל פה את העניינים, אני רוצה לראות מישהו יזוז. מישהו יזוז.

נילי אהרון: אבי, אבי, הכל בסדר.

שלי סויסה: אבי, באת לעשות סדר?

אבי [תושב]: הם עשו חיים פה, הם חגגו עלינו.

מוטי דהן: תסתכלי בעמוד 23.

אבי [תושב]: אם מישהו יזוז פה.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

מוטי דהן: 23. רגע, נראה. לא, 24. מ-14,700 ב-2023, ל-16,800. זה בדיוק 2 מיליון.

נילי אהרון: 2 מיליון, ראיתם? מעולה.

אבי [תושב]: היו פה 5 שנים, עשו מה בא להם.

שמעון סויסה: איפה?

מוטי דהן: 24. בעמוד 24.

אילן אלמקייס: סה"כ האגף 2 מיליון.

נילי אהרון: כן. הגדלה שאני ביקשתי.

מוטי דהן: ועדיין, אני אומר-

נילי אהרון: ועדיין זה לא מספיק.

מוטי דהן: אני ממליץ למועצה הזאת, להגדיל את הפעולות על חשבון שכר.

נילי אהרון: נכון. נעשה את זה.

מוטי דהן: יפה.

אילן אלמקייס: אבל נכנסים פה אנשים לתפקידים.

מוטי דהן: בסדר.

אילן אלמקייס: תגיד את דברך בנושא.

מוטי דהן: אני רק ממליץ. אני אומר-

אילן אלמקייס: לא יודע. בואו אנחנו נמנה את האנשים-

נילי אהרון: בוא תפרוט את זה, כן, תפרוט.

שלי סויסה: מוטי, בשפ"ע שמת סעיף של עבודות מיוחדות של 1 מיליון ש"ח, שהוא לא היה בעבר.

מוטי דהן: נכון. נכון.

נילי אהרון: נכון, נכון. זה, זה.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

שלי סויסה: זה, מה זה?

נילי אהרון: זה כל הפעולות של גינון, של תאורה.

שלי סויסה: לא, הגדלתם גם בגינון את התקציב.

נילי אהרון: זה פעולות כלליות שאנחנו, זה פעולות כלליות. ברגע שאת לא צובעת את הכסף הזה לקבלן, שלי תקשיבי-

אילן אלמקייס: כתוב עבודות מיוחדות.

נילי אהרון: אז אני מסבירה לך.

שלי סויסה: זה סעיף נפרד, לא?

נילי אהרון: אנחנו רוצים עכשיו לצורך העניין, לעשות תאורה דקורטיבית במרכז. רוצים-

אילן אלמקייס: נו, אז את שומרת כסף בצד.

נילי אהרון: אני רוצה שיהיה פה טוב לתושבים. שיראו-

אילן אלמקייס: גם אני רוצה שיהיה טוב.

נילי אהרון: אז אני השקעתי. המדיניות שלי, השקעתי, אך ורק הוספתי 2 מיליון ש"ח, בכל מה שקשור לשיפור פני העיר. וכמו שאמר גם הגזבר, זה עדיין מעט. כי ירוחם התרחבה בצורה לא פרופורציונלית מבחינת הגידול הפיזי, הגיאוגרפי, וכרגע אנחנו עדיין על אותם 13 עובדים של גינון וניקיון. אם אנחנו רוצים לבוא ולתת מענה כמו שצריך, הולם, אנחנו נצטרך גם להגדיל אפילו את ה-2 מיליון האלה, אפילו יותר. כמו שהגזבר גם אמר.

מוטי דהן: טוב, תנו לי רק לסיים, ואחר כך שאלות. פעולות חינוך, אנחנו עומדים על כמעט 18 מיליון ש"ח, יש לנו גידול משמעותי בתחום הזה של מלוות וסייעות רפואיות. היום אנחנו יש לנו בסביבות 100 כאלה עובדות, וההשתתפות שלנו בסביבות 40-45% מהעלות, וזה מה שמכביד עלינו בתחום הזה.

מוטי בטיטו: של המלווים?

מוטי דהן: איך?

מוטי בטיטו: של המלווים?

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

מוטי דהן: כן, של ילדים. סייעות רפואיות, מלוות לילדים עם מוגבלויות ודברים כאלה.

חני בריגע: רק לטובת הישוב.

מוטי דהן: פעולות רווחה 21 מיליון ש"ח.

אבי [תושב]: בלי יותר מידי הערות. תצביעו על התקציב.

מוטי דהן: פעולות רווחה יש לנו 21 מיליון ש"ח, גם פה יש עלייה אבל ברווחה תמיד היו לנו הוצאות גבוהות, בגלל הסוציו הנמוך שלנו. הנחות ארנונה גם יש גידול, אנחנו הגענו ל-5,400. בצד ההכנסות יש לנו ככה. הכנסות עצמיות חינוך, ביטוחים, דמי השתתפות, קייטנות ועוד, 1,730 מיליון. עצמיות רווחה, קרוב ל-1 מיליון ש"ח, עצמיות אחר, אגרות והיטלים 2.6 מיליון. חובות מים, נשאר משהו זה כמה גרושים. הכנסות ארנונה, בסך הכל כולל גבייה מפיגורים וכולל ארנונה משותפת, זה כמעט 37 מיליון ש"ח, וזה רק תחזית. ההערכה שלי היא שאנחנו נגיע אולי אפילו לקרוב ל-40 מיליון ש"ח, זה תלוי במדיניות.

נילי אהרון: אנחנו התחלנו תהליך אגב, גם עם אורשר, אנחנו נעזור להם.

מוטי דהן: אכיפה-

נילי אהרון: כי הם ככה, למרות שהם משלמים שכר נמוך, והערתני על כך גם לבעל המפעל, להביא מפעל זה חשוב, קודם כל לוודא שהם משלמים ארנונה, ולא רק מקבלים הבטחות, ולא משלמים שנתיים ארנונה-

טל אוחנה: משלמים, הם חייבים לשלם-

נילי אהרון: הם לא משלמים ארנונה.

טל אוחנה: פלוס פיגורים, פלוס כל מה שצריך על פי חוק, ויצא להם כבר כתב משפטי-

נילי אהרון: גם אין גירעון, כמו שאת אומרת.

מוטי דהן: בואו, תנו לי רק-

טל אוחנה: גירעון הוא תוצאה.

מוטי דהן: נילי, נילי, אל תפסיקי אותי. תנו לי לסיים, אחר כך שאלות. אחר כך. הנחות כולל פטורים, 5,580. מי שלא יודע מה זה, יש לנו הנחות גם לכאלה שמשלמים מראש, 1% הם מקבלים, והיתר זה פטורים, והנחות על פי חוק. על פי מבחן הכנסה. מענקי משרד הפנים. על זה אני רוצה להתעכב, ושימו לב שאנחנו תקצבנו 11,700 קיצוץ של 10%, אבל זו ההנחיה של משרד הפנים. אני מעריך שזה יהיה בסביבות 14 מיליון ש"ח. זאת אומרת, אנחנו פה, לצערי משרד הפנים לא נותן לנו את התחשיב של מענק האיזון-

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

טל אוחנה: כל שנה זה ככה.

מוטי דהן: בדרך כלל הם מושכים את זה, לפעמים עד סוף שנה. אז אנחנו נשארים בחוסר ודאות, אבל הערכה שלי, בגלל שגדלנו במספר תושבים, אני מאמין שזה יעמוד סביב ה-14 פלוס מינוס.

אריה דוקרקר: היו שנים שקיבלנו בסוף.

טל אוחנה: כן, זה תיקון העיוותים.

אריה דוקרקר: ואז זה נכנס להקלה.

מוטי דהן: כן. עכשיו, למשל שיפוי ערי עולים, מי שזוכר, שר הפנים אז דרעי, ביטל את מעמד ערי העולים, ואז אנחנו יכולים לגבות ארנונה מבסיסים צבאיים רק 30%. אנחנו נותנים להם את ה-70% הנחה ואז זה ירד. נתנו לנו שיפוי. השנה זה השיפוי שנה אחרונה, זאת אומרת שנה הבאה לא נקבל את ה-1 מיליון של ה-

נילי אהרון: שזה בדיוק העניין. שגם על זה צריך להילחם.

מוטי דהן: שזה יעמוד על אפס. קרן צמצום פערים, כמו שאמרתי טל, זה אנחנו נקבל, רק כרגע ביקשו לא לתקצב את זה, גם כאן יש בסביבות 1 מיליון ש"ח. מענק תיקון עיוותים זה לא ברור. זה תלוי בשר הפנים.

נילי אהרון: זה בדיוק מה שנקרא מענק השר.

מוטי דהן: כן. אם הוא ירצה לעזור הוא יוכל לתת עד 4.

נילי אהרון: וחלק מהרצון שלו לעזור, זה לעזור לו להבין את הסיטואציה שאנחנו נמצאים בה, ולכן אנחנו עושים מהלך כזה, שלא המצאנו הגלגל. גם ברשויות אחרות, אתם יכולים לראות גם בשנה הזו, העבירו ברשויות אחרות תקציב גירעוני. אגב, אם נתתי לדוגמה את מצפה רמון, גם מצפה רמון העבירה תקציב גירעוני השנה.

דני לוגסי: 10 מיליון ש"ח, זה מצפה רמון.

נילי אהרון: נכון.

דני לוגסי: עומדת על גירעון של 10 מיליון ש"ח. הם הגישו תקציב-

נילי אהרון: כן. תודה דני.

מוטי דהן: אני רק רוצה לסיים, להדגיש. אני רק רוצה להדגיש, שיהיה ברור שאי אפשר לעבוד לפי התקציב הזה, כל עוד משרד הפנים לא מאשר אותו.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

נילי אהרון: נכון.

מוטי דהן: אנחנו עובדים לפי התקציב של שנה קודמת.

אילן אלמקייס: אז למה שנעבור עליו?

נילי אהרון: כי זו הפרוצדורה. נכון, זו המדיניות שאני החלטתי. כדי שאנחנו נוכל בסופו של דבר, לייצר מצב שבו אנחנו מביאים יותר כסף ממשרד הפנים. זאת הדרך. אתם צריכים להבין חבר'ה, אנחנו יכולים לשבת ולדון פה שעות. מדינת ישראל נמצאת במלחמה. הקשב לירוחם הוא בתחתית סדר העדיפויות. תחתית, תחתית סדר העדיפויות. ישקיעו בצפון, ישקיעו בעוטף, וכדי ששימו לב למצב הבעייתי שירוחם נמצאת, אנחנו עושים את המהלך הזה. אתם יכולים לא לקבל אותו, וזה בסדר גמור ולגיטימי, ותשאלו את כל השאלות, ואנחנו נשיב לכם. אבל זה הצעד שאני בחרתי לקחת, בהחלטה מודעת ומושכלת, כדי שאנחנו לא נישאר בחצר האחורית של המדינה. מעבר לזה, אנחנו גם עובדים על החלטת ממשלה. כשהחלטת ממשלה הזו תלווה את כל הפרויקטים. וכמובן גם תוכנית הבראה, אילן לשאלתך. אנחנו נצא עם תוכנית הבראה, ואנחנו גם נבקש, יש מענקים מיוחדים במשרד הפנים-

אילן אלמקייס: שהגזבר יצהיר על זה שהוא בתוכנית הבראה.

נילי אהרון: אני מצהירה. הגזבר לא צריך להצהיר על זה. אני-

אילן אלמקייס: את נכנסת לתוכנית הבראה?

נילי אהרון: אנחנו ניכנס לתוכנית התייעלות-

אילן אלמקייס: ניכנס או אנחנו בתוכנית הבראה?

נילי אהרון: אתה לא.

שלי סויסה: היא תיכנס.

נילי אהרון: אילן, אנחנו ניכנס לתוכנית התייעלות, ואני אסביר את המשמעות. המשמעות היא שיש מענקים שהשר יכול לתת, מענקי עידוד פרישה, אני, בן אדם, רוצה עכשיו לפרוש, יש אנשים במועצה שהגיעו לגיל, קרוב לגיל פרישה, רוצים לפרוש. אני לא יכולה לתת להם מענקי פרישה. אם הייתי מפעל פרטי, הייתי יכולה לתת, וזה היה מייעל את המערכת, כי הם נמצאים עדיין בפנסיות תקציביות זה נקרא? תקציביות. כדי שאנחנו נוכל לאפשר להם לצאת בכבוד. אנחנו רוצים מענקי פרישה. מענקי פרישה, אני לא יכולה לתת, זה רק שר יכול לתת. נותן סל של מענקי פרישה. חבר'ה, זה חלק מהכלים של משרד הפנים, לבוא וללוות. אגב, אני חייבת גם לומר לכם, ישבנו גם עם תומר ביטון שאחראי על הרשויות המקומיות, והם יוצאים בתוכנית מיוחדת לרשויות מסוימות שמתקשות, ורוצים לקחת את ירוחם כפרויקט, לראות איך אנחנו מתייעלים. כי

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

חבריה זה לא הגיוני. לא משנה איך אנחנו נייצר ונסביר את עצמנו טל, זה לא משנה, זה לא משנה איך אנחנו את זה. בסוף, אם מ-2018 ל-2023 גדלנו רק ב-0.3% בהכנסות מארנונה עסקית, לעומת משנת 2014 ל-2018 עלינו בכמעט 40%, יש פה בעיה. ואת הבעיה הזו אנחנו נפתור בין אם זה מול רמ"י, בין אם זה מול משרד השיכון. אגב, משרד השיכון היה אצלנו פה בפגישה. יש כסף, עומד כסף, לא ידעו לקחת אותו. מ-2015 היו כספים במשרד התחבורה, הייתה פה שרת התחבורה. הרשאות שנגמרו, ולכו תמצאו אותם, כי הם חזרו חזרה למשרד האוצר.

טל אוחנה: זה לא היה בתקופתי.

נילי אהרון: הרשאות, גם בתקופתך, הנה יש לי פה את המסמך, הנה יש לי פה טבלה.

חני בריגע: יש טבלה מסודרת.

נילי אהרון: אני אראה לך, ואני גם אציג אותה לציבור. חבריה, הרשאות שלא מימשתם, נעלמו. יש זמן להרשאה תקציבית. אחרי 3 שנים זה לא יעזור. זה חוזר חזרה למשרד האוצר. ואלה הדברים. קפצנו ממקום למקום, ממקום למקום. פה אנחנו נייצר תכנית סדורה, ייקח לנו זמן. ואני פה אומרת גם לתושבים, צריך סבלנות. אנחנו נדרשים לתקן פה, אבל צריך סבלנות. וגם מכס חברי האופוזיציה, אלה שמה שנקרא, באים עם הלב הנקי למען הציבור, אני מאמינה שכולכם שם, כל אחד בדרכו. אל תיכנסו למאבקים הפוליטיים, לי אין מאבק איתכם. אמרתי לכם את זה גם במליאה הקודמת. אני רואה את הציבור שבחר בכם. אני לא רואה רק טל, איתן, שלי או אילן, אני רואה את הציבור שבחר בכם. הציבור הזה, בסופו של דבר, צריך ליהנות גם משיפור פני העיר, גם מכדורגל, גם מרובוטיקה, הוא צריך ליהנות מהתקציבים האלה. לכן אני גם קוראת לכם, בואו לא נהיה באקטים הפופוליסטיים. תשאלו את השאלות, תצטרפו למחאה הזו, מול משרד הפנים, שיבואו ויכניסו את היד אל הכיס, ויביאו לפה כסף. זה מה שאני מבקשת מכם. אם יש לכם שאלות תשאלו בבקשה את מוטי, והוא יענה על הכל. גם מנהלי האגפים נמצאים כאן.

אילן אלמקייס: אני חושב שנעבור דף, דף.

** מדברים ביחד*

אילן אלמקייס: נעבור דף דף ואז נוכל לשתף פעולה.

טל אוחנה: אז ככה. אז באמת נעבור-

אבי [תושב]: זה לא יפה בכלל. כבד אותי.

טל אוחנה: מוטי, אנחנו היינו יחד בפגישה במשרד הפנים-

אילן אלמקייס: אני דואג לך, בגלל זה אני עובר על התקציב.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

טל אוחנה: שבה המתווה היה $1/3, 1/3, 1/3$.

אבי [תושב]: כבד אותי. אתה משתף פעולה עם אלה? במקום לשתף פעולה עם אנשי ירוחם?

טל אוחנה: $1/3$ הגדלת הכנסות, $1/3$ התייעלות ו- $1/3$ מענקים מיוחדים של משרד הפנים. זה היה המתווה, צריך לראות יחד עם תוכנית ההמראה שהם עומדים בו. אני רוצה רגע לעבור איתך על ההכנסות העצמיות. אתה מתכנן גידול-

אבי [תושב]: מה זה? הזוי לי.

טל אוחנה: כמעט הכפלה בהכנסות עצמיות של הרווחה-

תושב: אבי, תהיה רגוע, אבי.

טל אוחנה: על סמך מה אתה מבסס את זה?

מוטי דהן: על סמך עדכונים שאני מקבל ממשרד הרווחה.

טל אוחנה: אני מדברת על ההכנסות העצמיות. בסדר?

מוטי איד: איד?

נילי אהרון: הכנסות עצמיות זה גם רווחה וגם חינוך.

טל אוחנה: לא, שאלתי על רווחה. 936, בסדר? זה בעצם השתתפויות.

מוטי דהן: כן, זה השתתפויות.

טל אוחנה: כן, אבל בביצוע ב-23' היה חצי מזה. היה-

מוטי דהן: בביצוע נכון, ב-23' היה נמוך, היה נמוך בגלל חוסר גבייה.

טל אוחנה: אז אתה מתכנן בעצם לשכלל את אמצעי הגבייה-

מוטי דהן: מה שצריך כן.

טל אוחנה: כדי להגדיל את זה. בעצמיות האחרות, איד אתה צופה גידול? על סמך מה?

מוטי דהן: איזה עצמיות אחרות?

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

טל אוחנה: יש לך שם, אני אגיד לך באיזה עמוד.

מוטי דהן: יתר עצמיות?

טל אוחנה: כן.

מוטי דהן: יש פה רשימות ארוכות. קחי, תראי.

טל אוחנה: לא, תסביר בגדול.

מוטי דהן: זה ככה. זה אגרות שונות ממכרזים, זה אגרות מחופש מידע, חוק עסק, תעודת אישור, הכנסות שוק עירוני, פינוי פסולת גושית, תושבים, פינוי קרטון, פינוי פחים. יש רשימה ארוכה מאוד של כל מיני דברים. אגרות שאנחנו גובים.

נילי אהרון: טל, זה אותו תקציב שאת העברת, חוץ מה-2 מיליון ש"ח שהקצבתי לשפ"ע.

טל אוחנה: לא, אני אסביר את השאלה. אולי לא הסברתי את עצמי טוב. סליחה.

נילי אהרון: אוקיי, תשאלי.

טל אוחנה: מוטי, יתר עצמיות, בסדר? יתר עצמיות, אתה בעצם אומר שהביצוע הלא סופי עמד על 8 מיליון, בסדר? ובהצעת התקציב שלך ב-2024, אתה שם שם 2,628,000.

מוטי דהן: כי לקחנו 6 מיליון ש"ח מקרן הביוב.

טל אוחנה: אתה כאילו עושה בעצם הפחתה.

מוטי דהן: כן.

טל אוחנה: אוקיי. פעולות החינוך, אנחנו רואים קיצוץ של 2 מיליון ש"ח בפעולות. פעולות החינוך, אנחנו רואים קיצוץ של 2 מיליון ש"ח. פער בין 23 ל-24, אתה יכול להסביר את זה?

מוטי דהן: כן. זה משתנה ביחס למספר התלמידים, למספר מלוות וכולי. יש ירידה מסוימת.

נילי אהרון: אתה לא יודעת?

מוטי דהן: יש ירידה מסוימת, אבל במהלך השנה אנחנו מקבלים גם כן-

טל אוחנה: זה עלול להתווסף, בגלל-

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

מוטי דהן: זה מתוסף, כן. זה גדל.

טל אוחנה: הבנתי.

תושב 1: אני מניח שזה יתוסף בגלל שהיו ילדים שעברו ועדות.

טל אוחנה: אוקיי.

מוטי דהן: כן. אני אומר זה, זה דינמי, למה? זה, יש לנו קודם כל שנת לימודים מתחילה ב-1.9. מתחילה, ומסתיימת ב-30.6 או 30.8, תלוי אם זה חינוך מיוחד. אז יש עדכונים במהלך השנה, וזה משתנה.

טל אוחנה: זה כאילו צפי התחלתי-

מוטי דהן: כן, בדיוק.

טל אוחנה: אתה אומר אני לוקח בחשבון-

נילי אהרון: אבל כל שנה זה היה ככה, לא?

מוטי דהן: כל שנה זה היה ככה.

טל אוחנה: לא, אבל לפעמים עושים הערכות קצת יותר גדולות. ביחידה האסטרטגית מתקצב 440 אלף ש"ח שכר, אני אשמח לשמוע ממך נילי.

נילי אהרון: אין יחידה אסטרטגית, בוטלה.

אילן אלמקייס: למה זה כתוב?

טל אוחנה: מתוקצבת.

אילן אלמקייס: היא מתוקצבת.

טל אוחנה: אני רואה-

נילי אהרון: אני אסביר לך.

מוטי דהן: אני אסביר, אני אסביר לא צריך-

נילי אהרון: בבקשה מוטי יסביר.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

מוטי דהן: קודם כל אנחנו משלמים עד יוני.

נילי אהרון: עד יוני הם משלמים שכר.

מוטי דהן: אני לא ידעתי שהיא הולכת לפרוש, אני תקצבתי אותה.

טל אוחנה: כשהכנת את התקציב, ידעת שהיא הולכת לפרוש.

מוטי דהן: לא, בסדר.

נילי אהרון: לא, אנחנו משלמים לה עד יוני.

מוטי דהן: אז אני רוצה להגיד לך, שכבר בעדכון התקציב, כבר מופיע העדכון הזה.

נילי אהרון: בעדכון זה יופיע. חסכנו 440 אלף ש"ח.

מוטי דהן: הבנתי שהיא עוזבת, והיא משולמת עד יוני. זאת אומרת חצי שנה היא מתוקצבת. עד אז, זה יעודכן בתקציב.

איתן דלת: רגע, שנייה, אבל התקציב הזה מגיע, הוא צבוע, לא?

מוטי דהן: כן. דרך אגב זה לא רק היא, גם המהנדסת-

טל אוחנה: לא, לדעתי המהנדסת הורדתם אני חושבת.

איתן דלת: מוטי, מה התקציב של האגף הזה, בכללית עם כל העובדים?

מוטי דהן: לא זה.

** מדברים ביחד*

נילי אהרון: אין אסטרטגיה. הייתה רק אחת, 440 אלף ש"ח. בוטל, נגמר, ביטלנו את זה. גם לא באנו וייצרנו תקן חדש. התייעלנו. הלשכה שלי מתייעלת, והיא עושה את הכל, ולא ב-440 אלף ש"ח בשנה.

טל אוחנה: נילי, זה לא מופיע בתקציב, אבל ראוי שהייתם מעדכנים.

נילי אהרון: הוא אמר אבל שזה יהיה בעדכון.

טל אוחנה: לא.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

נילי אהרון: הוא אמר שזה יהיה בעדכון.

טל אוחנה: אנחנו לא, אם אנחנו יודעים על עדכון לפני, אנחנו לא מביאים אותו אחר כך, אנחנו מביאים אותו עכשיו.

נילי אהרון: אני סומכת על מה שהגזבר אומר.

טל אוחנה: לגבי, רשום רכז צמיחה דמוגרפית, במה מדובר? עמוד 11.

מוטי דהן: רכז מה?

טל אוחנה: צמיחה דמוגרפית. מה המקור הכנסה, במי מדובר, לאן הכסף עובר.

מוטי דהן: רגע.

נילי אהרון: טל, אנחנו לא המצאנו את זה. פנים של מוביליות, רכזים זה לא חלק, אנחנו נשקיע בשפ"ע-

טל אוחנה: בתקציב שאת מעבירה, את עכשיו יושבת קרוב, את לא מכירה את התקציב?

נילי אהרון: בוודאי שאני מכירה. בוודאי שאני מכירה ואני מסבירה

טל אוחנה: מה זה רכז תמיכה דמוגרפית בעמוד 11? מי הבן אדם?

נילי אהרון: טל, אמרתי לך, הכל בסדר, נענה לך על הכל. לא צריך להתרגש.

טל אוחנה: שאלתי את השאלה.

נילי אהרון: אז אני מסבירה לך שוב. התקציב-

מוטי דהן: זה מתוקצב כהכנסה והוצאה.

טל אוחנה: מה ההכנסה שלנו?

מוטי דהן: בשנה שעברה קיבלנו 75 אלף. אם יהיה השנה, עדיין אין לנו אותה. זה לא-

טל אוחנה: אין התחייבות. זה נגמר. הפרויקט הזה הסתיים.

מוטי דהן: שנייה. זה מאוזן, זה לא לביצוע. נקבל, נציב. לא נקבל, לא נציב.

טל אוחנה: זה עוד פעם-

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

מוטי דהן: זה לא דרך המועצה. זה לא דרך המועצה.

איתן דלח: אבל זה בתקציב.

טל אוחנה: אבל זה בתקציב.

נילי אהרון: אז הוא רשם שם, הוא הסביר. תקשיבו לו.

מוטי דהן: אני אומר עוד פעם. יש, זה רשום כהכנסה והוצאה, זאת אומרת זה מאוזן.

נילי אהרון: זאת אומרת שזה אפס.

מוטי דהן: זאת אומרת, השתתפות המועצה זה אפס. נקבל הרשאה נבצע, לא נקבל, לא נבצע.

נילי אהרון: מוטי ברשותך, אני אסביר. אנחנו לא קולטים אנשים, בלי שאנחנו מקבלים כסף מהממשלה עבורם. הייתה פה סיטואציה, שהסביר לי הגזבר, שהיו קולטים אנשים, היה נגמר הפרויקט, והיה צריך אחר כך לסיים את זה. זאת הייתה משרה בלתי צמיתה. ואז אנחנו לא יכולים להשתחרר מהאנשים. וזה בסדר, הם גם לא יודעים שהם מגיעים לתקופה קצובה. למשל, האסטרטגיה. זה הייתה לתקופה קצובה, את יודעת את זה.

טל אוחנה: במדיניות שלי אני החלטתי, נתתי לזה כסף, אחר כך מגלים שאת עדיין מפרסמת את המכרז שלו, כדי-

נילי אהרון: איזה מכרז? של היועצת האסטרטגית?

חני בריגע: לא, מיצוי משאבים היא מתכוונת.

נילי אהרון: אהה, מיצוי משאבים.

טל אוחנה: מה זאת אומרת? ... שקלים, זה חלק מההשתתפות של התקציב של המשרד.

נילי אהרון: רק שזו משכורת של אולי 100 אלף ש"ח בשנה לעומת 440. לבן אדם אחד.

טל אוחנה: לא, 175. זה מתקצב פה 175-

נילי אהרון: לעומת 440. לבן אדם אחד.

טל אוחנה: בן אדם שיש לו מיליונים-

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

נילי אהרון: אז אני אומרת לך, אני אביא את המיליונים האלה, ואני אקח את ה 440 האלה ואני עשים עוד כמה עובדי אגף שפ"ע, ועוד כמה עובדי ניקיון.

איתן דלח: בהצלחה, בהצלחה.

טל אוחנה: נילי, שימי לב מה שאלתי. לא שאלתי אותך-

נילי אהרון: אבל את שואלת שאלה את הגזבר.

טל אוחנה: מדוע זה מתקצב, גם זה, וגם המשרה של הצמיחה הדמוגרפית, שהודיעו שאין המשכיות לתקציב הזה.

נילי אהרון: אבל הוא אמר שאם יגיע, הוא הסביר לך, את יודעת לקרוא תקציב. הכנסה והוצאה.

טל אוחנה: זה לא אמור להופיע ככה, ואנחנו לא נתעכב בזה. מוטי, בעמוד 29-

נילי אהרון: יש פה גזבר 30 שנה, שעבדת איתו.

טל אוחנה: מעולה. עמוד 29, אני פשוט עברתי סעיף סעיף.

נילי אהרון: גם אני עברתי, הכל.

טל אוחנה: כנראה שאת לא עברת.

נילי אהרון: זה אמרתי לך, זה תקציב העתק הדבק.

טל אוחנה: עמוד 29, התפתחות של-

אילן אלמקייס: העתק הדבק?

** מדברים ביחד (צורחים)*

נילי אהרון: חד משמעית.

אילן אלמקייס: העתק הדבק זה לא ללמוד אותו.

נילי אהרון: אני אגיד לך, קודם כל למדנו.

טל אוחנה: מוטי, עמוד 29-

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

נילי אהרון: אני יכולה להגיד לך אילן, בסופו של דבר, איפה שחשוב לי השקעתי, ומתחנו את השמיכה. יש דברים שאתה לא יכול למתוח אותם. עד שאתה לא מקבל כסף מהמדינה, אתה לא יכול למתוח. אני, אם היית שואל אותי, אני רוצה את כל ה-10 מיליון להשקיע בשיפור פני העיר. לא באסטרטגיה, ולא, ובכדור כדורגל אני רוצה להשקיע. וברובוטיקה אני רוצה להשקיע, שלא קיבלו את ההשקעה שלהם, וכל הזמן הסתמכו על פילנתרופיה, אני רוצה שזה יהיה מתוקצב, למה לא?

תושב 1: איפה התרבות? מה עם התרבות?

נילי אהרון: גם בתרבות. אתה צודק. חד משמעית, גם בתרבות.

טל אוחנה: עמוד 29 מוטי. התפתחות הילד 171,078.

מוטי דהן: איזה?

טל אוחנה: 171,078 בעמוד 29, אתה רואה את זה?

מוטי דהן: כן.

טל אוחנה: תסביר רגע מה קורה שם בסעיף הזה.

מוטי דהן: זה אין. זה גיל לידה עד 3, זוכרת?

טל אוחנה: לא, זה לא.

מוטי דהן: זה, זה.

טל אוחנה: זה, יש סעיף בנפרד. לא, זה 118, זה גיל לידה עד 3.

אילן אלמקייס: עמוד 29, איפה?

מוטי דהן: יש פה-

טל אוחנה: עמוד 29-

מוטי דהן: כן.

טל אוחנה: חברים, יש סעיף שנקרא, מוטי, תסתכל-

מוטי דהן: איזה עמוד?

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

טל אוחנה: בעמוד, בעמוד 29, בסדר?

מוטי דהן: כן.

טל אוחנה: יש לנו בעצם סעיף שנקרא התפתחות הילד, מופיע לך שמה ב-171,078.

מוטי דהן: נכון. כי זה ביצוע.

טל אוחנה: אתה רואה את זה?

נילי אהרון: למעלה בתקבולים.

מוטי דהן: זה הביצוע.

טל אוחנה: כן, הוא ביצוע. ואתה לא מתקצב אותו עוד פעם ב-24. אתה יכול להסביר מה זה הסעיף הזה?

מוטי דהן: התפתחות הילד?

טל אוחנה: כן.

מוטי דהן: זה משרד הבריאות.

נילי אהרון: משרד הבריאות, מה הוא משלם.

טל אוחנה: מה זה אומר?

מוטי דהן: זה מה שאנחנו מקבלים. זה, "יחדיו" עושים את זה. מה שאנחנו מקבלים, יש לנו התחייבות ל"יחדיו".

טל אוחנה: לא, אבל לא תקצבת את זה ב-2024, אז במה מדובר?

נילי אהרון: זה תקבולים טל.

טל אוחנה: מה? לא שמעתי.

נילי אהרון: זה תקבולים.

מוטי דהן: כן, אלה דברים, טל-

נילי אהרון: זה מה אנחנו מקבלים. את מסתכלת על תקבולים.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

טל אוחנה: לא, אני לא מבינה מה הסעיף עדיין. סליחה, לא הבנתי את הסעיף, שנייה. מה מוטי?

מוטי דהן: אלה דברים שגם בזמנך, מתקבלים במהלך השנה, ואז אנחנו מעדכנים את זה.

טל אוחנה: אז מדובר, זה בעצם התקבולים של הקופות? זה מה שאתה אומר?

מוטי דהן: כן, השנה אין, השנה עדיין אין לנו התחייבות.

טל אוחנה: לא הבנתי מוטי, לא יכול להיות. זה התקבולים של הקופות?

מוטי דהן: של מה? לא, זה לא של הקופות.

טל אוחנה: אז מה זה אומר?

מוטי דהן: זה משרד הבריאות.

טל אוחנה: זה בעצם החלטת הממשלה?

מוטי דהן: כן. משרד הבריאות.

טל אוחנה: אוקיי, אז בגלל שעוד לא קיבלת בעצם את ההרשאה של החלטת הממשלה, אז לא תקצבת את זה?

מוטי דהן: כן, בגלל זה לא תקצבתי.

טל אוחנה: סבבה, תודה רבה. עמוד 32, פרויקט החלב, תסביר לי רגע מה זה מוטי.

מוטי דהן: עמוד, זה דביר יכול להסביר.

נילי אהרון: דביר? זה לא היה זה? אתם יזמתם את הפרויקטים האלו. לא?

מוטי דהן: כן, נכון.

טל אוחנה: כן, אני רוצה להבין מה, איפה.

מוטי דהן: רגע, שנייה אחת, איזה סעיף?

חני בריגע: עמוד 32.

איתן דלח: לא לזלזל נילי.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

נילי אהרון: את ממש לא מזלזלת, זה תקציב שאתם מביאים. אתם בניתם.

טל אוחנה: 22,850. אם את לא שלמה, אז למה את מעבירה אותו? לא הבנתי.

נילי אהרון: אני מסבירה לך, כי אני לא יכולה, אני מסבירה לך. עד שאני לא אקבל, אני מסבירה ואני אסביר שוב טל.

טל אוחנה: לא, לא הבנת את השאלה.

נילי אהרון: אני הבנתי את השאלה.

טל אוחנה: הסעיף לא מתוקצב, אני רוצה לשמוע למה הוא לא מתוקצב. זאת השאלה שלי. לא אמרת שתקצבת אותו, אני רוצה להבין למה הוא לא תוקצב, זאת השאלה, אוקיי? מוטי, אני מדברת על 22,850 פרויקט.

מוטי דהן: כן, כן, זה סעיף שאגף החינוך תקצב אותו, ויש פה איזה שהוא תקבול, אני לא יודע בדיוק מה הפעילות שם, אני לא בקיא בכל הפעילויות.

טל אוחנה: פשוט הוא באפס.

מוטי דהן: אני יודע שיש סעיף כזה, שנקרא פרויקט הכלה. דביר אולי יודע, או יעקב.

טל אוחנה: דביר, אתה יודע מה זה?

דביר: זה תקציב החלב השתלבות.

טל אוחנה: והוא באפס, ב-2024, למה?

דביר: זה אני לא יודע.

נילי אהרון: אין כסף.

מוטי דהן: איד?

דביר: לא יודע.

אילן אלמקייס: אבל מי שכתב פה אפס, החליט שזה אפס.

נילי אהרון: זה לא החלטנו-

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

טל אוחנה: לא, לא, לא.

נילי אהרון: אין תקבולים, אין כסף, אין הכנסה מזה.

אילן אלמקייס: אז למה אתה שם אותו?

נילי אהרון: אתה חייב לעדכן.

שלי סויסה: אתה שם אותו פה ב-23' ו41. במידה ויגיע התקציב, הוא ייכנס לפה.

נילי אהרון: בדיוק, תודה שלי.

שלי סויסה: זה בדיוק באותו תקציב.

* מדברים ביחד

מוטי בטיטו: ב-24' זה לא מופיע.

שמעון סויסה: גם ב-23' זה לא מופיע.

טל אוחנה: לא, ב-23' ביצוע. 22,850. מוטי.

מוטי בטיטו: לא, זה 22' טל.

טל אוחנה: לא, לא, לא. תסתכלו באמצע. 22,850, תעלה למעלה. למעלה.

שמעון סויסה: ביצוע ב-2023.

שלי סויסה: זה ביצוע סופי, שמעון. זה ביצוע לא סופי. סליחה, של 2023.

טל אוחנה: אתה רואה? תסתכל. מבוצע ב-2023. ביצוע מלא.

נילי אהרון: בהחלט, מעיין אטיאס רושמת, חבר'ה, מעיין, אנחנו במליאות שלי, מאוד חשוב לי להתייחס לתגובות התושבים, הם חלק מהמליאה. מעיין אטיאס כותבת: חשוב מאוד לתגבר את נושא החוגים לילדים קטנים, מאוד חסר פה. בהחלט, זה חלק מהשינוי גם שיו"ר הנהלת המתנ"ס הנכנס, עו"ד מיכאל פחימה, יחד עם דני, יחד איתי, יחד עם הנהלת המתנ"ס החדשה נוביל. גם איכות יותר טובה לחוגים, גם מגוון יותר רחב לחוגים. אז תודה מעיין, ההערה התקבלה.

טל אוחנה: רגע. דביר, בעמוד 34, יש את הסיפור של סל תרבות, גם לא מתוקצב ל-2024. בכל יעקב, תסתכל שמה, כל יעקב סל תרבות.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

דביר: אין לי חוברת של התקציב, לא קיבלתי.

טל אוחנה: אה, אין לך, זה ממש, זה הסעיף השלישי. מוטי, אתה יודע להגיד למה סל תרבות לא מתוקצב? הרי זה רב שנתי, הדבר הזה.

דביר: זה אמור להיות מתוקצב דרך גפ"ן.

מוטי דהן: זה תקבול. אם אין את תקבול, אז זה לא מתוקצב.

טל אוחנה: תקבולים. אם את לא מקבלת, את לא יכולה לרשום את זה.

טל אוחנה: לא, אבל זה לא מופיע בהצעת התקציב. חברה לא דיברתי על ביצוע. למה זה לא מופיע בהצעת תקציב?

דביר: טל, יכול להיות בגלל שזה בגפ"ן?

מוטי דהן: כן, אין לנו הרשאה.

נילי אהרון: אין הרשאה, אין כסף.

מוטי דהן: אם תהיה הרשאה, נתקצב.

טל אוחנה: עד עכשיו לא הגיעה הרשאה של סל תרבות?

נילי אהרון: נכון. ובחודש שאי אפשר לעשות את זה.

טל אוחנה: עוד שנייה מסיימים את השנה. לא, זה לא קשור אלייך, אני שואלת אותו, אני שואלת, עוד שנייה אנחנו מסיימים-

נילי אהרון: בוודאי. אנחנו עוד שנייה מסיימים את השנה.

מוטי דהן: אמרתי לך, טל. יש, גם בתקופה שלך, יש הרבה מאוד סעיפים בחינוך ברווחה שאנחנו מקבלים במהלך השנה. זה נכנס לעדכון תקציב, ויש לנו כבר עדכון תקציב ל-24'.

טל אוחנה: שאי אפשר היה פשוט להביא אותו עכשיו.

דביר: לדעתי זה עובר דרך גפ"ן לכן זה לא מופיע.

טל אוחנה: ואז גם הקרן קר"ב דביר? תסתכל רגע, גם קרן קר"ב אותו סיפור?

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

דביר: קרן קר"ב משולמת דרך גפ"ן ולכן-

טל אוחנה: אוקיי. מוטי בעמוד 38, חווה חקלאית. למה יש קיצוץ של 30%?

מוטי דהן: רגע, שנייה.

נילי אהרון: שלי, אני אשמח גם לתובנות שלך. ללמידה.

שלי סויסה: אני, יש לי הרבה הערות, וגם פירגונים. מה ש-

אילן אלמקייס: לכולנו יש תובנות.

נילי אהרון: אני אגיב.

מוטי דהן: מה השאלה?

טל אוחנה: שאלתי על חווה חקלאית. בעמוד 38, יש שם קיצוץ של 30%, אני אראה לך את הסעיף הזה-

מוטי דהן: מה יש שם?

טל אוחנה: קיצוץ של 30%.

אילן אלמקייס: זו חווה חקלאית, כן.

מוטי דהן: החווה החקלאית, ברגע שאנחנו מקבלים את הדו"ח, דו"חות ממשרד החינוך, אנחנו מעדכנים את זה. כרגע זה מתוקצב לפי, כמו, די דומה לשנה שעברה.

טל אוחנה: לא, עכשיו תקצבת 48 אלף, אוקיי-

מוטי דהן: לא, לא.

טל אוחנה: הנה, בפעולות.

מוטי דהן: ב-23'-

טל אוחנה: לא, הצעת תקציב 2024. למעלה, כן.

מוטי דהן: ב-23' היה להם גם מ-22' שהעברנו ל-23'. לא ניצלו.

טל אוחנה: אוקיי. אז אתה אומר שזה התעדכן. דביר, גם אתה יודע את זה שזה מתעדכן תוך כדי השנה?

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

מוטי דהן: כן. זה מתעדכן.

טל אוחנה: כי יש פה פער בפעולות רק, השכר בסדר. ושאלה אחרונה שלי, בעמוד 68, פיתוח קהילתי. אולי אתי את יכולה להסביר את זה? 215 אלף ש"ח.

מוטי דהן: 68?

טל אוחנה: כן, עמוד 68 מוטי. רגע, אני אגיד לך איפה זה נמצא. סעיף שנקרא פיתוח קהילתי.

מוטי דהן: איזה סעיף?

טל אוחנה: סעיף שנקרא פיתוח קהילתי. בסדר? הוא היה על 215 אלף, אני אגיד לך בדיוק איפה הוא נמצא. רגע, רגע.

נילי אהרון: בתשלומים.

טל אוחנה: אהה, פיתוח קהילתי בין תרבותי. היה ביצוע ב-2023 של 215, והוא לא מתקצב ב-2024.

דני לוגסי: מה זה הפיתוח הקהילתי הזה?

מוטי דהן: זה, ההוצאה של זה, היא בסעיף אחר.

טל אוחנה: אה, העברתם את זה סעיף?

מוטי דהן: כן.

דני לוגסי: מוטי, מה הפעילות שלו?

מוטי דהן: איך?

דני לוגסי: מה הפעילות שלו, של הפיתוח הקהילתי הזה?

טל אוחנה: תהילה, את יודעת מה זה?

תהילה: אולי זה תוכנית משעול שהייתה והסתיימה.

טל אוחנה: לא, לא, תוכנית משעול זה למטה, לדעתי זה משהו אחר, אבל הוא אמר שהוא העביר את זה לסעיף אחר, אז אני סומכת על הזיכרון שלו.

מוטי דהן: וההוצאה היא בסעיף אחר.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

טל אוחנה: אוקיי.

מוטי דהן: של פיתוח קהילתי.

טל אוחנה: זה בא פיתוח קהילתי בין תרבותי, ככה הם קוראים לה.

מוטי דהן: את זוכרת את... שקיבלנו?

תהילה: של המוביליות?

מוטי דהן: כן.

טל אוחנה: לא, לא, זה לא מוביליות חברים. מוביליות בנפרד.

אילן אלמקייס: מוביליות יש לו בנפרד.

טל אוחנה: בנפרד.

תהילה: סעיף נפרד?

טל אוחנה: לא, לא, פיתוח קהילתי בין תרבותי.

אילן אלמקייס: לא, למדתי את הכל פשוט. בלי שום קשר, אבל דווקא יש לי הערות למוביליות ולמוביליות
אני לא מתכוון-

טל אוחנה: לא, אבל על תדבר על זה.

אילן אלמקייס: ולו במילה אחת.

טל אוחנה: טוב, אתה רוצה?

אילן אלמקייס: אני מעוניין במשהו קטן.

טל אוחנה: שלי?

שלי סויסה: אני אדבר. אני אשאל מה זה המוביליות-

נילי אהרון: אני מסכימה איתך, גם אני שאלתי.

שלי סויסה: בסדר. אבל זה עדיין מתוקצב. חברים.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

אילן אלמקייס: את רואה?

נילי אהרון: גם אני שאלתי. לא, אבל אני אסביר לך.

שלי סויסה: גם אסטרטגיה, גם מוביליות חברתית, עדיין בתקציב.

אילן אלמקייס: ניגוד עניינים, זה ניגוד עניינים.

נילי אהרון: אני אסביר לך משהו, כשאני שאלתי את זה את מנהלת אגף הרווחה, כי אני יושבת עכשיו עם כל מנהל אגף ועוברת משרה, משרה כחלק מתוכנית ההתייעלות. אבי, שנייה אני עונה לשלי. עברתי משרה, משרה, ורציתי גם לראות פירוט של כל משרה ומשרה, ואני רוצה לומר לך, שמה שאני הבנתי, שהמשרות האלה מתוקצבות, זה נקרא, למרות שיש לנו איזו פריחה ממוביליות חברתית, המילה הזו "מוביליות חברתית" היא באה ממשרד הרווחה, נכון, תהילה? מוביליות רשותית, וזו משרה שמתוקצבת ממשרד הרווחה, כן אנחנו צריכים, מה שנקרא, לעשות קצת רה-ארגון. קצת לראות איך אנחנו משפרים ומייעלים את התפקידים, שלא יהיה כפל של תפקידים. אבל לקחת את התפקיד ולבטל אותו, זה לא נכון. כי זה כסף שאנחנו מקבלים ישירות ממשרד הרווחה. אנחנו משלמים matching של 25%, בשביל לתת מענים טוב למטופלים, אנחנו נעשה את זה. כן אנחנו נשנה הגדרות תפקידים, אני אמרתי את זה גם למנהלת אגף הרווחה.

שלי סויסה: טוב, הערות שלי לתקציב.

אבי [תושב]: מנהלת אגף הרווחה, סבבה.

שלי סויסה: אבי, עכשיו אתה מפריע.

נילי אהרון: אל תפריע לשלי.

אבי [תושב]: את יודעת שאני מכבד אותך.

שלי סויסה: נכנס לפלונטר. קודם כל יש לי כל מיני שאלות, גם למוטי. אבל בראשית דבריי אני אגיד שזה ברור שלא, לפחות מניסיוני לא מביאים תקציב גירעוני. עושים הכל כדי להביא תקציב מאוזן. גם בשנים קודמות אגב, סגרתם פה את, הבאתם תקציבים מאוזנים, כי נלקחו כספים מקל"פ-

נילי אהרון: כי לקחו הלוואות.

שלי סויסה: מקרן בויב, מקרן דיור. הלוואות. למה? בתקציב של 2023, אני רואה.

נילי אהרון: מקל"פ, אבל שלי, אין מה לקחת מקל"פ. אני מסבירה לך.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

שלי סויסה: אז אני תיכף אשאל את מוטי, כי יש לי שאלות ממוקדות. על הקרנות, אני לא יודעת מה יש היום בקרנות, אבל אני אשמח לדעת מוטי. אני לפחות זוכרת שבקל"פ ב-2018, כשיצאנו מפה, היו כמה עשרות מיליונים שקלים. אני לא יודעת מה יש היום בקל"פ. ראיתי בתקציב שיש קרן תאגוד שאתם מעבירים ממנה כסף גם כן לסגירת גירעונית, ראיתי את זה גם ב-2022 לדעתי, וגם ב-2023.

מוטי דהן: לא, זה לא שמעבירים. קרן תאגוד-

שלי סויסה: או לוקחים ממנה הלוואה, אני אשמח לדעת.

מוטי דהן: קרן תאגוד, זה כסף שקיבלנו כשהקמנו את תאגיד המים והביוב, קיבלנו גם אחוזי בעלות, 18% בעלות בתאגיד, והיו הלוואות בעלים, שקיבלנו אותם בחזרה ממעיין הדרום. היו בסביבות 28 מיליון ש"ח. נכון להיום זה עומד על משהו כמו 15 מיליון ש"ח, קרן תאגוד.

שלי סויסה: זאת אומרת שזה כסף שנמצא שם? שהוא-

טל אוחנה: כן, כן.

מוטי דהן: הקרן לפיתוח, קרן לפיתוח זו קרן עודפים, שנכון להיום יש בה אולי כמה מאות בודדות.

נילי אהרון: ממה שאמרת, שהשאריתם 10 מיליון ש"ח.

שלי סויסה: מתנה. זה הקרן לפיתוח. שהיה שם קרוב ל-40 מיליון לדעתי. לא, אני לא טועה.

נילי אהרון: עכשיו, אני רוצה רק להעיר הערה-

טל אוחנה: לא, ממש לא שלי.

שלי סויסה: קרוב ל-40 מיליון היה שם. בקל"פ.

מוטי דהן: לא.

שלי סויסה: כמה היה? ב-2018-

אריה דוקרקר: אף פעם לא ידענו כמה נכנס.

טל אוחנה: 10, 10, 10.

שלי סויסה: 18. לא, אני זוכרת את המספרים.

אריה דוקרקר: לא זכור לנו את המספר הזה בחיים.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

טל אוחנה: אפשר להוציא את הנתון. זה מופיע בתקציב של 2018.

*** מדברים ביחד**

אריה זוקרקר: זה המטמון שאף פעם לא ידענו שיש פה.

דני לוגסי: אף פעם לא ידענו שיש פה. מלי, גם אצל מיכאל לא ידענו את הנתון הזה.

נילי אהרון: אתה גם לא תדע.

אריה זוקרקר: יש את הסכום, ואף פעם לא ידעתי כמה יש שם. מיליונים, כאילו.

טל אוחנה: הנה, ב-2017 התקבל סכום על עיר הבה"דים.

מוטי דהן: קרן ההתאגדות, מחייב אישור משרד הפנים כדי להשתמש.

שלי סויסה: נכון. זה לא.

מוטי דהן: זה לא זה.

נילי אהרון: אגב שלי, להערתך-

שלי סויסה: זו גם קרן לפרויקטים. היא אמורה לסגור ל-5 שנים.

נילי אהרון: אגב, להערתך, אני מעדיפה למצות את התהליך הזה מול משרד הפנים, לפני שאנחנו ניקח הלוואות ועוד כל מיני מלוות, לפני ש, כי את הלוואות הכי קל לקחת, אני לא רוצה לקחת הלוואות. לכן זו ההחלטה להביא תקציב גירעוני.

שלי סויסה: זה ברור. ועוד דבר חדש שאני לא הכרתי, לפחות אצלנו לא היה את הדבר הזה. אבל קרן להיטלי השבחה. נכון? זה משהו מה-5 השנים האחרונות.

טל אוחנה: כן, חדש.

שלי סויסה: גם שם אמור להיות כסף. לא?

מוטי דהן: מעט מאוד. אנחנו משתמשים בזה להוצאות של ההנדסה. זה הולך לתקציב השנתי.

נילי אהרון: את יודעת כמה מתכננים, אתה יודעת כמה מתכננים היו בירוחם? היה אפשר לקנות 10 פעמים את ירוחם עם כמות המתכננים. לכן, לקחו את בניין בזק, 5 פעמים תכננו את הבניין הזה.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

טל אוחנה: ממש לא 5 פעמים.

נילי אהרון: 5 פעמים.

טל אוחנה: ממש לא, ממש לא 5 פעמים.

נילי אהרון: אני אבצע בצורה כלכלית. מה שרווחי. וקמביום היו יכולים לקבל את זה. ו-5 פעמים תכננו.

טל אוחנה: הם ישמחו לקבל את זה. קדימה. קיבלת כסף לבצע היתר בנייה מוכן, תוציאי את זה לפועל.

נילי אהרון: שלי, אני אתן לך עוד דוגמה.

טל אוחנה: אל תחזירי עוד 30 מיליון ש"ח למדינה.

נילי אהרון: למשל, שלי למשל, הפוד-טראקים, את יודעת כמה אנחנו משלמים למתכננים, עכשיו?

טל אוחנה: קיבלת כסף מלא מהמדינה על זה. לא הבנתי מה הבעיה לשלם למתכננים שיבצעו את זה. זכו בחוק על פי מכרז.

נילי אהרון: שילמנו מלא כסף, בגלל זה אנחנו לא בגירעון.

טל אוחנה: אין קשר בין פרויקטים, לבין השוטף. נילי, את זה את אמורה אמרתי לפני 5 שנים כבר.

נילי אהרון: 84 אלף ש"ח למתכנן על הפוד-טראק.

טל אוחנה: קדימה, תביאי הצעה יותר זולה. היה מכרז פומבי.

** מדברים ביחד (צורחים)*

נילי אהרון: אף אחד לא בדק, לא יהיה פוד טראק, לא יהיה פוד טראק. כי אני לא אפגע

טל אוחנה: את תחזירי את ה-1 מיליון ש"ח לנגב גליל, יחזור הכסף למדינה-

נילי אהרון: למה את צועקת? אני שומעת.

טל אוחנה: יחזור 250 אלף דולר, אבל לא תקימי את הפרויקט. לא שמת שקל מהכיס על הפרויקט הזה, תחזירי אותו למדינה. בטל ומבוטל.

נילי אהרון: טל, הסברתי לך שאת לא צריכה לצעוק. במליאות שלי את לא צריכה לצעוק.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

טל אוחנה: אז בואי תסירי מה את הולכת לעשות עם ה-1 מיליון ש"ח של נגב גליל. בתרומה אין לך מה לעשות.

נילי אהרון: תמזגו לה כוס מים.

טל אוחנה: יש לי, יש לי, תודה רבה. אילן דאג לי.

אילן אלמקייס: אני מזגתי לה, אני דאגתי לה. אני אדאג לה, ואני אמשיך לדאוג לה.

** מדברים ביחד*

נילי אהרון: אבל למה את צועקת? אני שומעת.

טל אוחנה: מה את הולכת לעשות עם ה-1 מיליון ש"ח של נגב גליל?

נילי אהרון: אז אני אסביר לך.

איתן דלח: אגב, תממשי את הפרויקט העסקי, זה שלך, לא שלנו.

נילי אהרון: ממש לא. יש פה בעלי עסקים, שלא יכול להיות שאנחנו נבנה פוד טראקים על הראש של בעלי העסקים, לפני שאנחנו באנו ולקחנו את הכסף הזה. למשל פרויקט שאנחנו נוביל, שאגב מיכאל התחיל אותו, יחד עם אולגה המהנדסת, לקחת את כל החזיתות של הכביש הראשי של צבי ברונשטיין, לקחת את בעלי העסקים-

טל אוחנה: אי אפשר לקחת את הכסף הזה לשם. זה אחלה פרויקט, זה חשוב.

חני בריגע: אנחנו נצליח.

נילי אהרון: אנחנו נצליח.

טל אוחנה: את ה-1 ש"ח נצליח, נצליח.

נילי אהרון: אנחנו נצליח.

טל אוחנה: אני אברך על זה-

אילן אלמקייס: גבי חני בריגע.

טל אוחנה: אני אברך על זה-

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

אילן אלמקייס: את עונה לה. לא, אל תעני לה.

טל אוחנה: רגע אבל חני, רק לשים את-

אילן אלמקייס: את מוזמנת להיות פה, אני מכבד אותך, אבל בואו נשחק את המשחק עד הסוף.

חני בריגע: צודק.

נילי אהרון: לא משחקים משחק.

אילן אלמקייס: אני מדבר איתה, לא איתך.

נילי אהרון: לא, לא, לא לדבר ככה אילן. אילן.

אילן אלמקייס: אני מדבר איתה לא איתך.

תושב: אילן, אילן.

אילן אלמקייס: היא לא חברת מועצה, היא לא יכולה לענות לחברת מועצה. אני מבקש.

נילי אהרון: אילן, היא לא תעיר אבל תכבד אותה.

אילן אלמקייס: אני מכבד אותה.

תושב: אילן אחי.

נילי אהרון: אל תבוא, ואל-

אילן אלמקייס: אני מכבד אותה, פניתי אליה בצורה הכי הכי מכובדת.

נילי אהרון: אילן, זה לא יפה.

תושב: אילן, אני אוהב אותך. בוא.

אילן אלמקייס: לא, זה לא שאלה של-

נילי אהרון: זה לא יפה.

אילן אלמקייס: מה לא יפה?

נילי אהרון: אילן, זה לא יפה.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

אילן אלמקייס: מה בוצע? מה בוצע? בסך הכל פניתי וביקשתי שהיא לא-

נילי אהרון: אילן, לא פנית בצורה יפה ונחמדה.

אילן אלמקייס: גבי נילי, תשאירי לי את בואו נמשיך להתקדם בבקשה.

טל אוחנה: חבריה, תנו לשלי להמשיך.

שלי סויסה: כן, לא, לא הבנתי. אוקיי, אז זה לגבי ההקרנות. אז אמרתי שבעיניי כאילו חבל להביא תקציב גירעוני, כי הוא הרי במילא יצטרך לחזור, ולעבור קיצוצים ואיזונים, ולהגיש אותו מחדש. אני, אגב ציפיתי כן לראות כאילו יותר בשורות בתקציב הזה. בעיניי התקציב, הוא יש לו מטרה רחבה. כן ציפיתי לראות תחומים שיקבלו כאילו התייחסות. גם ההיבט הרפואי, ראיתי אגב שיש קיטון בתקציב של המוקד הרפואי, שאני אשמח מוטי שתסביר את זה.

מוטי דהן: איד?

נילי אהרון: אין כסף. מה-1.1.24 סגרו-

שלי סויסה: מוקד רפואי, אין כסף, אז ראיתי שלא מתקצב. אוקיי.

נילי אהרון: אבל אני אתן לך את הפתרון. אנחנו נמצאים בתקופה שבה אנחנו צריכים להיות יצירתיים. ולכן אני גם, גם, תמיד אני מעבירה את המסר הזה גם בצורה שקופה לציבור. כרגע גם הפתרון שניתן לפני שנה ושנתיים ושלוש, בעיניי הוא לא פתרון טוב.

שלי סויסה: אני מסכימה.

נילי אהרון: לנסוע במונית, זה לא פתרון טוב.

שלי סויסה: אני מסכימה.

נילי אהרון: ולכן הפתרון היצירתי, הוא להקים פה מרפאה אחודה, ששר הבריאות אוריאל בוסו צריך להגיע לפה לסיוור. הם מקימים פרויקט של מרפאות אחודות, שהם מאגדים כמה תחומים, וכמה מרפאות בתוך מרפאה אחת, ונותנים שירותים מיוחדים באותה מרפאה, ודרך זה אנחנו יכולים להשתמש, אנחנו, ליצור קשר עם אותן מרפאות. ישבנו גם עם לאומית, וגם עם מאוחדת, ואגב גם עם ביקור, עם בריאותה, כדי שתהיה שיבואו לפה, ויתנו לנו את המענה בלילה. הם ייתנו את המענה בלילה. חוץ מזה, אני אגיד לך עוד משהו, זה משהו שייקח קצת יותר זמן, אבל אנחנו רוצים להקים פה דיור מוגן. יש תב"ע מאושרת לדיור מוגן, אבל דיור מוגן ברמה גבוהה, אקסקלוסיבית, שמביאה לפה גם, גם יש פה לא מעט חבריה שהגיעו בעקבות הילדים שלהם, הורים, והם רוצים חיי קהילה. יש דבר כזה כמו פאלאס בלהבים, יש דיור מוגן, וזה

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

מחויב 24/7 טיפול פתרון רפואי. אותם אנשים, אותו מתחם, ייתן את המענה גם לקופות. שוב, אנחנו צריכים לדעת לנצל את החסרונות שלנו, ולתעל אותם ליתרונות.

שלי סויסה: אבל מה עד אז, ששר הבריאות יבוא, איזה פתרון רפואי יש היום להורים-

נילי אהרון: אין כרגע פתרון.

שלי סויסה: היום צריך לנסוע?

נילי אהרון: נכון.

אילן אלמקייס: הפתרון הוא לנסוע-

נילי אהרון: נכון, כמו ש-

שלי סויסה: למיראז'?

נילי אהרון: נכון, לנסוע למיראז'. כמו שהיה לפני כן.

אילן אלמקייס: ובגין זה שאת הולכת למיראז', את גם מקבלת הנחה, בעצם לא הנחה, את לא משתלמת.

טל אוחנה: את לא משלמת. את לא משלמת.

אילן אלמקייס: את מקבלת פטור מתושבים. בגלל שאת תושבת ירוחם.

נילי אהרון: שזה פתרון לא טוב. פתרון לא טוב.

שלי סויסה: ומי שאין לו רכב, איך הוא נוסע למיראז'?

איתן דלח: מה קורה עם מישהו אין לו רכב?

אילן אלמקייס: אז הוא מתקשר אלייך או אלי שניקח אותם.

נילי אהרון: אתה צודק, פתרון לא טוב. פתרון לא טוב.

איתן דלח: מקבל החזר על המונית.

נילי אהרון: נטפל בהכל. ייקח זמן להגיע לכל דבר. מה לעשות? אנחנו באיחור של 5 שנים.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

אילן אלמקייס: אני מזכיר לכם גם, שיש מצבים שהורים לוקחים את הילדים שלהם בשעה 16:00, כי אין שירותי רפואה כאן. וכשנוסעים למיראז', במיראז' אומרים לך תמתין עד השעה 19:00 בערב, כדי שהמיראז' יפתח. אז זאת אומרת, אתה נמצא בין הפטיש לסדן.

נילי אהרון: אתה צודק.

שלי סויסה: אוקיי.

מוטי דהן: אבל חשוב שתדעו לגבי המוקד הרפואי, הוא נסגר משום שלא היה לו ביקוש. היה, הוא היה פתוח.

שלי סויסה: לא, לא היה לו ביקוש מוטי?

** מדברים ביחד*

נילי אהרון: חברים, אני רק רוצה להודיע ששבתא של לימור אלאוף נפטרה. הלוויה היום. אז בשם הנהלת המועצה, חברי המועצה, ועובדי המועצה, אנחנו משתתפים בצערה.

שלי סויסה: אוקיי. כן ציפיתי לראות יותר השקעה בביטחון. שמירה אגב ראיתי שגם זה קוצץ הסעיף הזה, ירד. סעיף של שמירה וביטחון, ודווקא בתקופה הזו.

מוטי דהן: איפה, באיזה עמוד?

שלי סויסה: יש, ירד מ-411,000, ל-253,000.

מוטי דהן: זה הכל לפי ביצוע.

שלי סויסה: זה לא של מוסדות.

מוטי דהן: איך?

שלי סויסה: זה לא של המוסדות. גם אבטחת מוסדות חינוך ירד ב-250 אלף ש"ח.

נילי אהרון: אבל זה בהתאם ל, בהתאם למוסד.

מוטי דהן: זה הכל לפי זה, נתונים של משרד החינוך. המשרד לביטחון פנים.

שלי סויסה: לא, יש מוסדות ויש סעיפים שמירה וביטחון. איפה זה?

מוטי דהן: איזה עמוד?

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

חני בריגע: אילן, יש אישור?

אילן אלמקייס: אני לא בכעס, אין לי שום דבר נגדך.

נילי אהרון: שלי את צודקת, אנחנו הולכים עכשיו למהלך גם לתגבר, אגב, מה שקרה פה, זה שנורא תגברו את כיתת הכוננות הצבאית, ואני חייבת לומר לכם, שכיתת הכוננות המשטרתית, היא הכוח המשמעותי כאן בירוחם, והם מתנדבים, והם לא קיבלו על זה שכר, ואנחנו נעבוד גם מול השר לביטחון לאומי, כדי לתקצב את, קודם כל הניידת שהם מקבלים בסופי שבוע שתהיה ניידת צמודה אליהם כל השבוע. יש הרבה עבודה לעשות, וצריך גם לדעת להסתכל על האנשים שתורמים מעצמם מעל ומעבר, בהתנדבות מלאה, ולתעל את כל המשאבים שלנו, לאותם אנשים שכן מתנדבים, וזה לא מובן מאליו שיש פה-

טל אוחנה: נילי, זה לא או או. המשוואה היא לא או או. המשוואה היא גם וגם.

נילי אהרון: טל, טיפחו מאוד, את טיפחת מאוד את כיתת הכוננות הצבאית-

טל אוחנה: לא, לא, לא, אני טיפחתי את שתי הכיתות גם יחד.

נילי אהרון: שקיבלה כסף מהמדינה.

טל אוחנה: נכון.

נילי אהרון: וכיתת הכוננות המשטרתית-

טל אוחנה: לא אני החלטתי לתת לה כסף.

נילי אהרון: אז בסדר.

טל אוחנה: כיתת הכוננות המשטרתית גויסה בתקופתי, קיבלה נשקים בתקופתי.

נילי אהרון: בזכות השר לביטחון לאומי.

טל אוחנה: נכון. אני שמחה שהוא תמך בך, אבל הוא חילק בכל הארץ, בוא נגיד את האמת. צריך להגיד, נילי, שהמבנה של הדבר, היה שונה. שם החליטו שהם לא יקבלו שכר, וכיתות הכוננות כן קיבלו שכר. אין קשר. לא צריך לעשות שיח לעומתי. לא העדיפו מישהו אחד על מישהו אחר.

נילי אהרון: את בשיח לעומתי. יש פה עניין-

טל אוחנה: אפשר להיות גם וגם, ולחיות בלב עם שתי הצורות גם יחד. אין צורך להיות צרה-

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

נילי אהרון: המטרה היא לייצר שינוי סדרי עדיפויות.

טל אוחנה: אין בעיה. מדיניות.

נילי אהרון: וזה מה שעושים מייצרים.

טל אוחנה: מדיניות, קדימה.

שלי סויסה: במוסדות ראיתי שיש ירידה, של גם 250 אלף ש"ח, אגב למה? כאילו, יש פחות אבטחת מוסדות
חינוך?

טל אוחנה: לא, הייתה שם התייעלות גם אצל החרדים, ירדו כמה שעות וכולי.

שלי סויסה: אני תיכף, אני אמצא לך את הסעיף הזה. בכל מקרה, מוטי, ממש בהנהלה וכלליות, בסעיף
הראשון, יש גידול שכר של 700.

מוטי דהן: סליחה אבל, בשמירה יש עלייה לא ירידה. הנה. תסתכלי בעמוד 39.

שלי סויסה: באיזה עמוד?

מוטי דהן: 39, אבטחת מוסדות חינוך.

שלי סויסה: לא, אבל היה, 1.14 מיליון, ביצוע 2023, ו-750 ירד.

מוטי דהן: תסתכלי, זה הכנסות, עזבי. תסתכלי בטואל למטה.

שלי סויסה: אהה, זה אני רואה טואל למטה. אני רואה-

מוטי דהן: שזה יותר. ההוצאה היא יותר גדולה.

שלי סויסה: אהה אוקיי, היא גדלה, היא גדלה.

אילן אלמקייס: מה הסיבה לירידה?

מוטי דהן: במה? בהכנסות?

אילן אלמקייס: בתגמולים, כן.

שלי סויסה: כן, אתה בגירעון פה.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

מוטי דהן: יש לך פה בנוסחאות.

אילן אלמקייס: בנוסחה, אבל של 250 אלף ש"ח זה 25%.

מוטי דהן: כן. לפעמים נותנים על זה על שנים קודמות.

שלי סויסה: טוב, יש לי מלא הערות כרגע.

אילן אלמקייס: מה עוד?

שלי סויסה: הנהלה ושכר, גידול של 700 אלף ש"ח.

מוטי דהן: איפה?

שלי סויסה: מה זה?

מוטי דהן: באיזה עמוד?

נילי אהרון: תסביר את זה, זה מאוד חשוב. בעמוד הראשון, שכר הנהלה וכלליות.

שלי סויסה: ... יודעת שרשמת. שכר מלחמה לא ראיתי בשום מקום במשק, שיש עליות שכר. באמת אני לא אומרת.

נילי אהרון: אז אני אסביר לך, אני גם שאלתי את זה.

* מדברים ביחד

מוטי דהן: רגע, רגע, איזה עמוד?

נילי אהרון: אני אסביר לך.

שלי סויסה: עליות שכר לא ראיתי.

נילי אהרון: תשמעי את ההסבר, כי זה חשוב.

שלי סויסה: המדינה במלחמה.

מוטי דהן: איזה עמוד?

נילי אהרון: עמוד אחד. עמוד ראשון. הגידול שלי-

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

מוטי דהן: אהה, זה בהנהלה וכלליות.

שלי סויסה: והשאלה שלי אם העובד הפשוט במועצה, השכר שלו הולך לעלות השנה, בעקבות עדכוני השכר.

נילי אהרון: זה, זה.

מוטי דהן: כן. אז בואי אני אגיד לכם, לגבי שכר.

נילי אהרון: זה בעיקר הסייעות.

מוטי דהן: לגבי שכר ככה.

שלי סויסה: אני אשמח אם-

נילי אהרון: אני אומרת לך, זה לכל הסייעות.

מוטי דהן: הבכירים יש עדכון של 3%, 2.9 לבכירים, ולעו"סים יש הסכם שכר, שהוא באבני דרך. השנה, אנחנו עשינו קידום של השכר של 5% גם לעובדים, כי גם להם יש הסכמים, וזה אמור להיות עכשיו במשכורת אפריל.

נילי אהרון: כלל העובדים, כן.

מוטי דהן: אז אני מעדכן את זה. אוקיי?

שלי סויסה: אז ה-700 אלף, זה בעצם כל עדכוני השכר?

מוטי דהן: כן. כל עדכוני השכר זה רק מהתייקרויות.

שלי סויסה: של כולם.

נילי אהרון: כן.

שלי סויסה: טוב.

מוטי דהן: אוקיי?

שלי סויסה: כן. רגע, עוד דבר שרציתי לשאול, בעמוד 2 מוטי, הכנסות מיוחדות בח"פ. ב-2023 היו 416-

מוטי דהן: איזה הכנסות?

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

שלי סויסה: הכנסות מיוחדות בח"פ בתקבולים. מה זה?

אילן אלמקייס: 512 בצד ימין, פה.

שלי סויסה: ואז זה ירד ל-10,000 ב-2024, מה זה? סעיף 11.

אילן אלמקייס: 416.

מוטי דהן: רגע, שנייה, שנייה, תן לי רק לי זה, כן.

אילן אלמקייס: זה שנה שעברה 416 אלף ש"ח, ועכשיו זה 10,000 ש"ח.

שלי סויסה: כאילו פחות 406 אלף ש"ח, מה הם? איפה הם? למה הם לא באים?

מוטי דהן: זה שנים קודמות.

שלי סויסה: של שנים קודמות?

מוטי דהן: כן.

שלי סויסה: אוקיי. סבבה. כל השווי, כל השוויים למס? בכוונה זה אפס? כי הרי יהיו כאילו עלויות על זה.

נילי אהרון: כן.

מוטי דהן: אנחנו מעדכנים את זה.

נילי אהרון: דביר, תודה.

שלי סויסה: אתה תעשה לזה עדכון.

מוטי דהן: כן.

שלי סויסה: אגב, מענק החזר שכר בחירות, המדינה לא מממנת מלא את עלויות הבחירות?

נילי אהרון: הלוואי.

מוטי דהן: של הבחירות?

טל אוחנה: לא, איפה.

מוטי דהן: הם מחזירים לנו של רק מזכירים.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

שלי סויסה: אה אוקיי. אז בגלל זה יש לך פער.

מוטי דהן: כן, נכון.

שלי סויסה: רגע, אוקיי. ראיתי קנסות עבירות בנייה, אני יודעת שלנבחר ציבור זה לא פופולרי לאכוף, נכון? אף אחד מחברי המועצה לא רוצה להתעסק עם אכיפה. עמוד 9 מתוך 83. אני כן רואה שב-2022 יש אפס, 2023 אפס, ב-2024 אנחנו אלף ש"ח?

נילי אהרון: אז בואי אני אסביר לך-

שלי סויסה: אנחנו לא רוצים את הכסף?

מוטי דהן: איפה זה? איפה זה?

נילי אהרון: אני אסביר לך. קודם כל זה לאחר הביצוע.

שלי סויסה: ואני לא מדברת רק על חריגות בנייה, אגב. אני מדברת בכלל על-

נילי אהרון: שנייה, שנייה, אני אסביר לך. אני בצורה מאוד ברורה, אגב אני תמיד אעדיף להגיד את האמת, ולא לטייח אותה, ולהסתיר אותה. אני הנחיתי גם את הצוותים המקצועיים במחלקת ההנדסה-

שלי סויסה: כי כתבתי לי לשאול מה המדיניות אגב.

נילי אהרון: המדיניות הייתה בשנתיים שלוש האחרונות, זה להיטפל ולהיתפס, וכל אזרח תמים שבונה חלון בכיוון ההוא, חנייה בכיוון ההוא, בזבוז הזמן של מחלקת ההנדסה, בזבוז המשאבים גם של היועצת המשפטית, וההתעללות בתושב, לא קידמה אותנו. אני הנחיתי את מחלקת ההנדסה להתעסק כרגע, בבנייה של תעשייה. תעשייה ומסחר, כדי שנגדיל את ההכנסות. זה לא אומר שאנשים יבנו איך שהם רוצים, אבל זה אומר שתהיה מדיניות מקלה, ואנחנו נביא את זה לאישור מליאת המועצה, גם את ההנחיות המרחביות, גם מדיניות אחרי שאני אשב כמובן עם המהנדסת. אנחנו נייצב את המערכת, ובאמת אני אומרת לכם, אני מאמינה בזה בכל כוחי, שאנחנו צריכים. בן אדם בונה בית, מי מכס שבנה בית, אני עוד לא בניתי בית, משקיעים כל כך הרבה כסף, מה שהם יחזירו, המשכנתא שהם יחזירו, זה רק אם הם מה שנקרא, יגיעו ל-120 בעזרת השם. ייקח להם הרבה מאוד זמן לשלם את המשכנתא. בן אדם בונה בית פעם אחת, ואני רוצה לעשות כל מה שאפשר, כל מה שאפשר, כדי להקל עליהם. ההשקעה שלי לא תהיה באנשים הפרטיים. ההשקעה שלי תהיה בתעשייה, במסחר. לא יכול להיות שיהיו פה מפעלים ומקומות, ופה אני אומרת, תעשיינים שיבואו איתנו יד ביד, יקבלו מאיתנו שטיח אדום. יזמים שישאירו פה מקומות פתוחים 10 ו-15 שנה, זה לא יקרה. אנחנו נאתר אותם, אנחנו נמצא אותם, זה לא יקרה. לא יהיו פילים לבנים. ואנחנו נעזור להם בהכל.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

שלי סויסה: נילי, אני בעד לעזור ליזמים, אגב, אני גם בעד לבחון את מדיניות היטלי השבחה מחדש, ולהחליט עליה מחדש, אם רוצים לעודד פה אגירה חיובית ויזמות.

נילי אהרון: צודקת.

טל אוחנה: אין מדיניות, יש חוק. שלי.

שלי סויסה: אפשר, יש עדיין ערים-

טל אוחנה: יש חוק חדש.

שלי סויסה: שלא נותנים היטלי השבחה.

נילי אהרון: צודקת שלי.

מוטי דהן: שלי, הסיבה-

שלי סויסה: צריך לבדוק את זה. נכון.

איתן דלח: גם בדקתי את זה והשוויתי את זה מול-

שלי סויסה: את הסיפור של היטלי השבחה.

טל אוחנה: היא שאלה-

נילי אהרון: יש עדיין ערים-

שלי סויסה: ויש פסקי דין אגב, של כמה רשויות, בתחום של היטלי השבחה, וזה לא שחור או לבן וכל.

נילי אהרון: בואי, היטל השבחה של מחסני השוק תקע אותו מעל 10 שנים. זה מה שקרה.

מוטי דהן: לא, זה חוק, זה חוק. אי אפשר. אין חיה כזאת.

אילן אלמקייס: הגברת כרמית אהרון נמצאת איתנו?

נילי אהרון: אתה רוצה שנעלה אותה? נעלה אותה.

אילן אלמקייס: היא יכולה לתת את דעתה. אני יודע שחוק זה חוק.

מוטי דהן: זה חוק.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

נילי אהרון: אתה צודק שזה חוק, אבל אני אסביר לך מה חברתך לסיעה, אדון אילן, אני אסביר לך, מר חברתך לסיעה ניסתה להסביר.

מוטי דהן: רגע, תנו לי רק להסביר לכם-

נילי אהרון: ברקע-

מוטי דהן: אני הבנתי, חבר'ה, חבר'ה.

נילי אהרון: תקשיב. מחסני השוק, הגישו ערער על היטל ההשבחה, וזכו. נתנו להם היטל השבחה של 14 מיליון, בסוף הם שילמו 4 מיליון.

טל אוחנה: ממש לא.

נילי אהרון: גם בהיטל השבחה אנחנו יכולים-

טל אוחנה: ממש לא, תקראי את הפסק.

נילי אהרון: בסדר. כמו שאין גירעון.

טל אוחנה: תקראי טוב טוב את הפסק. תמיד זה 50%-50% קדימה.

נילי אהרון: גם בהיטל השבחה שלי, יש יכולת לבוא ולהביא, לא צריך להביא שמאי מתל אביב שאף פעם רגלו לא דרכה בירוחם, והוא לא יודע לאמוד את הדברים, גם בזה אנחנו צריכים להתוות מדיניות.

שלי סויסה: אני, נילי ממליצה לבחון.

נילי אהרון: מסכימה איתך.

שלי סויסה: ואני גם ממליצה לבחון את הסיפור של האכיפה, ואני לא מדברת על אכיפה בהיבט של בניה, אלא אכיפה בהיבט של השלכת פסולת, של אי בניה, יש הרבה מה לאכוף, וזה גם כסף. אין מה לעשות, זה גם הכנסה.

אילן אלמקייס: זה עניין של חוק, היא מסכימה שזה חוק.

נילי אהרון: וגם שתדעי לך, אי בניה, אילן, אתה מסתיר לי את שלי. אי בניה, הבעיה היא שזה בסוף רמ"י-

שלי סויסה: אני יודעת. ורמ"י צריכים לאכוף.

נילי אהרון: ואנחנו צריכים לעבוד גם מול רמ"י.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

שלי סויסה: גם אני כבעלת מגרש שלא בנתה פה בגלל מדיניות של אגף הנדסה, 5 שנים, בטח יש עלי קנסות, אבל כן, אני מכירה הכל. טוב, מוטי, בריכת שחייה ראיתי שהוגדלו הוצאות. יש גם גידול-

מוטי דהן: איד?

שלי סויסה: בבריכת השחייה, בהפעלה שלה, ראיתי גידול בהוצאות.

מוטי דהן: לפעמים יש תיקונים לעשות כל מיני שיפוצים כאלו ואחרים, לפעמים פחות. למשל בשנה שעברה הוצאנו הרבה על תיקונים. הייתה לנו שם זליגה של מים, והוצאנו על זה-

אריה זוקרקר: זה לא מספיק. צריך להשקיע יותר בבריכה שלנו, זה לא מספיק.

שלי סויסה: אוקיי.

מוטי דהן: זה תלוי, זו עבודת אחזקה, זה משתנה, זה יכול להיות גבוה, זה יכול להיות נמוך.

אריה זוקרקר: צריך להביא עוד כסף.

שלי סויסה: טוב. תודה. צוערים. מה קורה פה עם הצוערים?

נילי אהרון: אז אני אסביר לך.

שלי סויסה: כי אני רואה שיש גירעון של 390.

נילי אהרון: יש פועל אחד מצוין, יונתן.

שלי סויסה: נכון, פגשתי אחד.

נילי אהרון: עוזר למנכ"ל, מדהים. יש עוד צוערת אחת שהיא במילואים, וצוער אחד, צוערת אחת נוספת, פרח, לצערנו, היא בחרה להתקדם. אז זה טוב עבורה, פחות טוב עבורנו. ואנחנו בנובמבר אמורים, ואגב זו לדעתי השנה האחרונה, נכון יונתן?

יונתן ליסקר: לא, התוכנית משתנה. אבל אנחנו נמשיך.

נילי אהרון: התוכנית משתנה. כן, בנובמבר נראיין, ונביא אותם לפה, וגם נציב אותם במקומות שהם ירגישו שהם תורמים הרבה יותר.

שלי סויסה: אוקיי, בסדר. יחידה אסטרטגית, אמרתם שזה יתעדכן בתקציב הבא?

נילי אהרון: כן.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

שלי סויסה: אוקיי. מוקד רפואי כנ"ל. הכנסות חשמל סולארי, אז לפרגן גם לקודים. שזה קודם כל-

מוטי בטיטו: למי?

נילי אהרון: למוטי, למוטי.

שלי סויסה: למוטי, וזה ... שלנו, בוא, אני עוד זוכרת את הננו. אבל אני שמחה לראות את ההכנסות. אבל מוטי, אני שמחה לראות את ההגדלה בהשקעה ב-

מוטי דהן: בהכנסות.

שלי סויסה: כן. אבל זה כיף לראות, אז זה שאפו. מוטי-

אילן אלמקייס: כן, אבל למה יש פה תשלומים? כאילו אם יש לך-

שלי סויסה: כי זה הולך לך, זה יושקע בבניינים המשותפים, זה כסף שיושקע בבלוקים.

טל אוחנה: הרווחים, כל מה שהגיע, חוזר-

שלי סויסה: כל הרווחים מהחשמל הולך לבלוקים, וזה פרויקט מבורך. אוקיי. מוטי, מה זה בתשלומים, בעמוד 15, הוצאות מיוחדות ובלתי? 200 אלף ש"ח. כאילו פשוט לא הבנתי את הסעיף.

מוטי דהן: איזה עמוד?

שלי סויסה: עמוד 15.

אילן אלמקייס: 980. בבקשה.

שלי סויסה: תשלומים שנים קודמות, ומתחתיו יש הוצאות מיוחדות ובלתי משהו. זה הסעיף בעלייה.

מוטי דהן: כאילו יש, יש הכנסות מריבית, ריביות.

אילן אלמקייס: לא, לא, אתה לא-

שלי סויסה: זה ראיתי, נכון.

מוטי דהן: בסדר, בסדר. אני רק מדבר על ההוצאות. תשלומים שנים קודמות, זה יכול להיות כל מיני התחייבויות, או תביעות כאלו ואחרות. והוצאות מיוחדות, זה הוצאות מיוחדות. אם יש לנו למשל, אם אני לוקח קבלן, ונותן לו איזשהו שירות מיוחד, כמו בתחומי הגבייה, בתחומי המינהל הכספי, אז יש לנו סעיף כזה.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

איתן דלת: ומה המקור התקציבי של זה?

אילן אלמקייס: אז מה, אתה מגדיר את זה כ-200? באופן שרירותי?

מוטי דהן: איד?

אילן אלמקייס: באופן שרירותי אתה מגדיר את זה כ-200?

מוטי דהן: לא, יש תראה, יש תמיד הוצאות שהן לא צפויות מראש.

שלי סויסה: הנה, מ-133 הוא העלה ל-200.

מוטי דהן: אתה שם איזשהו סכום תקציבי, ואתה איתו משתמש. אתה לא יכול לחזות מראש את כל ההוצאות שלך, ואת -

שלי סויסה: היה יותר. היה 257, נגמר 133.

נילי אהרון: מיטל ישראל פנתה אלינו בלייב, ורושמת שהתוכנית שרצו להקים חומה במקלט של בני עקיבא, בלי תוכנית מהנדס כי זה מפריע לתושבים, במקום למצוא מיקום יותר הגיוני. מיטל את צודקת. אחת הבעיות היא שסניף בני עקיבא השני, הוא נמצא באזור של שכונת מגורים, ואנחנו נצטרך לתת על כך את המענה, ולטפל גם בזה.

טל אוחנה: יש לזה מענה.

נילי אהרון: הערה נכונה וטובה.

טל אוחנה: יש גן שיכול להכיל אותם כבר מחר.

שלי סויסה: מוטי הנה, עמוד 16, זה השמירה וביטחון. ופה בסך הכל תשלומים, יש ירידה. מ-411,585-

נילי אהרון: איפה? איזה עמוד?

שלי סויסה: 16. ל-253,383.

מוטי דהן: טוב. תראי, פה זה מאוד דינמי, זה משתנה. זה תלוי באחוז שאנחנו מקבלים מהמשרד. וגם זה מתעדכן במהלך השנה.

נילי אהרון: תסביר לה את הבעיה-

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

מוטי דהן: אלה סעיפים שהם מתנהלים כמו בשנת לימודים, כמו שאמרתי, מ-1.9 עד 30.8, ולכן זה תמיד יכול להשתנות. פעם זה יורד, פה זה עולה. זה תלוי בהיקף הביצוע. וזה תוצאתי מה שנקרא.

נילי אהרון: אגב, את רוצה לשמוע על עוד פרויקט מצוין שמוטי ככה הגה יחד איתכם בזמנו, ולא יצא לפועל, ואנחנו נוציא אותו לפועל. אנחנו רוצים לעשות כחול לבן. כחול לבן באזורים מתוירים באגם. כמובן שתושבי ירוחם יקבלו מדבקה-

שלי סויסה: חניות כאילו? חניות כחול לבן?

נילי אהרון: כן. לייצר הכנסות מחניה. אנחנו צריכים לחשוב יצירתי, ולהגיד איך אנחנו יכולים לייצר הכנסות.

טל אוחנה: יש עבודה שנעשתה על האגם נילי, היא נמצאת אצל עדי ברקו. נבדקה.

נילי אהרון: אנחנו על זה.

טל אוחנה: מבחינת כח מנגנון, גם אנחנו בדקנו שאנחנו, באגם לא הייתה כדאיות כלכלית, אבל במקומות אחרים כן.

נילי אהרון: גם בירוחם, גם באגם, אבל לתושבי ירוחם יש להם מדבקה. ברור. מה זאת אומרת? למה שאתה, אתה נוסע לבאר שבע, אתה חונה כחול משלם נכון?

תושב: זה כן, זה אני מסכים.

נילי אהרון: זה, כל מי שיגיע מחוץ לירוחם, תשלם.

תושב: מי שבא מבחוץ, שיכניס כסף. זה כן.

אבי [תושב]: מיכאל, מיכאל ישלם.

שלי סויסה: טוב. אני כן אגיד שאני, אני כן אגיד שאני מברכת על ההגדלה בשפ"ע. אני חושבת ש-

נילי אהרון: חבר'ה, תנו לה לדבר. לשלי.

שלי סויסה: אני חושבת שהיא חשובה, היא נדרשת בירוחם. אני חושבת שצריך אפילו יותר, צריך לעשות הכל כדי להביא עוד כסף לשפ"ע. כן, היה עצוב לי לראות שסעיף של חינוך מוזיקלי יישובי עומד על אפס אגב, גם ב-2023, וגם ב-2024.

טל אוחנה: הם קיבלו את זה כתרומה. הם קיבלו 80 ועוד 100 אלף דולר בתרומה.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

שלי סויסה: אני לא יודעת. אני יודעת שלא בכל בתי הספר יש את עיר מנגנת, שזה פרויקט שאני לפחות מכירה אותו מתקופתי. אני יודעת שבשחר רצה, אבל-

טל אוחנה: כל בית ספר שרצה-

נילי אהרון: שלי, אני מזמינה אותך ב-28.5 תרשמו לכם, ואותך באופן אישי אני מזמינה, יגיע לפה שר החינוך, אני אשמח גם שתציגי לו את הדברים. אנחנו נראה מה אנחנו יכולים עוד לקבל, ולא רק מתרומות.

שלי סויסה: בעיניי, בירוחם, כל ילד צריך לקבל את ההזדמנות לנגן, ובזול.

נילי אהרון: נכון.

שלי סויסה: בסדר? כאילו זה היה פעם, וזה צריך לחזור.

נילי אהרון: צודקת.

שלי סויסה: חד משמעית, כל הילדים. ובמיוחד אין עיר מנגנת, נכון?

נילי אהרון: צודקת.

טל אוחנה: לא, היה פרויקט אחר שהם בחרו בו-

שלי סויסה: תקן אותי אם אני טועה. אני הבנתי שיצא, בגלל עלויות תקציביות.

טל אוחנה: ממש לא. ממש לא.

מוטי דהן: דרך אגב, בשמירה בביטחון-

טל אוחנה: הנה יובל פה, יכול להגיד לך-

שלי סויסה: עיר מנגנת, אני לא מדברת על-

יובל: עיר מנגנת כעיר מנגנת אין כבר. זה לא פרויקט, הוא השתנה. יש פרויקט אחר.

שלי סויסה: הוא השתנה, אבל עולה יותר יקר. אני נדרשת נניח לשלם פי 2 פי 3.

דני לוגסי: הנושא של הקונסרבטוריון בכלל יקר.

טל אוחנה: באופן השוואתי.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

שלי סויסה: כהורה בתוך בית ספר.

יובל: אבל זה תקציבים שאנחנו תקציבים שאנחנו מקבלים. זה לא כי זה-

שלי סויסה: אני לא באה בטענות למתנ"ס. אני באה, אני מדברת למועצה, כי בעיניי המועצה צריכה להכניס את היד לכיס, ולשים כסף על מוזיקה לילדים בישוב.

נילי אהרון: וגם המתנ"ס יצטרף לעשות תיעדוף מחדש.

שלי סויסה: הטענות שלי לא למתנ"ס, הם למועצה.

נילי אהרון: אני אגב, הטענות שלי גם למדיניות של המתנ"ס.

שלי סויסה: בסדר.

נילי אהרון: והיום יש יו"ר הנהלה חדשה, ואנחנו נתווה מדיניות אחרת. אני גם רוצה שיבואו ושאלו את הילדים במאחד מה מעניין אותם. קודם כל בואו נשאל את הצרכנים מה מעניין אותם, איזה חוגים מעניינים אותם. ואני מאוד מסכימה איתך. וגם במתנ"ס אפשר לעשות שינויי סדרי עדיפויות, ואנחנו נעשה את זה.

שלי סויסה: אני באופן כללי, חושבת שהמועצה, כמדיניות, אני לא יודעת מה בין המועצה למתנ"ס, אבל יש פרויקטים שבעיניי הם must לכל ילד. אנחנו יודעים שיש ילדים שצורכים יותר חוגים, ויש ילדים שלא יצרכו חוגים, ולכן הפתרון של לתת את החוגים בתוך בית הספר לכלל הילדים, הוא פתרון נפלא. נכון, אנחנו נדרשים לגייס תרומות, נכון, המועצה צריכה לתקצב, והיא צריכה לשים כסף, זה המתנ"ס לא נושא בעלויות של הדבר הזה, אבל לדעתי זה must. זה היה בעבר, ולדעתי זה צריך לחזור. זאת ההמלצה שלי. אני באמת אין לי טענות למתנ"ס או למדיניות המתנ"ס, אני חושבת שהמועצה כמדיניות, צריכה לחשוב. ואגב זה יכול להיות, לא יודעת, לא חלילית, זה יכול להיות גם דברים אחרים, שאת תחליטי שהם חשובים לך להכניס אותם למערכת.

אבי [תושב]: עכשיו יש יושב ראש דירקטוריון, מעולה.

שלי סויסה: אני יודעת, אל תדאג. אני הולכת לשגע את מיכאל. אל דאגה.

מוטי דהן: רציתי להגיד לך בעמוד 16, לגבי שמירה וביטחון, מה שעדיין לא ברור לי אם נקבל זה מתקני ביטחון.

שלי סויסה: אהה שזה לא הבנתי. בדיוק. מה זה ה-

מוטי דהן: יש הכנסה. ב-23 יש הכנסה של 153, וגם בהוצאה יש 153.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

שלי סויסה: נכון.

מוטי דהן: ב-24' אין את זה, לא בהוצאה ולא בהכנסה, לכן את רואה ביצוע יותר נמוך. אבל ההשתתפות היא אותה השתתפות.

שלי סויסה: כן, כן, כן, לא, הבנתי את זה.

מוטי דהן: את רואה למטה? ההשתתפות היא אותה השתתפות כמו עכשיו.

שלי סויסה: את הרכישה של מתקני ביטחון.

מוטי דהן: רק אין לנו את מתקני הביטחון. בסדר? אם יהיה, אנחנו מעדכנים את זה.

שלי סויסה: מעולה, אתה תעדכן. עוד דבר שרציתי להגיד, זה כל הכבוד על ההגדלה של התקציב של תחזוקת מתקני שעשועים, שבעיני הוא סופר חשוב.

מוטי דהן: יש כמות גדולה של מתקנים.

שלי סויסה: יש המון מתקנים, ולא אהבת את זה מעולם. אבל-

מוטי דהן: מה?

שלי סויסה: אמרתי לא אהבת את זה מעולם.

מוטי דהן: למה?

שלי סויסה: כי זה דורש הרבה כסף תחזוקה.

נילי אהרון: אגב, אנחנו-

שלי סויסה: מוטי אמר, צריך כלל הזמן לחשוב על עוד פארק ועוד פארק ועוד פארק, כי עתידית זה מעמיס על התקציב. אבל, אבל בסדר, שאפו שיש פה הגדלה של התקציב, וגם המזרקה שבעזרת השם תעבוד בצורה רציפה, לטובת התושבים ותהיה בטוחה, ונקייה.

* מדברים ביחד

נילי אהרון: אגב, מסכימה איתך. אנחנו נצא לציבור, והציבור יחליט מה הוא רוצה שם. אני לא מקבלת החלטות לבדי, בדברים שקשורים לציבור.

תושב: מיותר, דברים תחזוקה שעולה כסף.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

נילי אהרון: אתה צודק.

שלי סויסה: עוד שני דברים ממש אחרונים, שליחה שאני משכתי ככה. זה אומנם סעיף קטן, אבל אני חושבת שיש לו אמירה. יש פה סעיף של פעילויות התנדבות בקהילה.

נילי אהרון: איזה עמוד?

שלי סויסה: הוא קטנצ'יק, הוא היה 10,000 ש"ח, אבל הוא קטן ב-2024 ל-1,000 ש"ח.

נילי אהרון: איזה עמוד?

שלי סויסה: עמוד 69. שליחה, הוא קטן מ-18,660 ל-1,350. אז זה חבל. כי בואו, ערבות ההדדית וכאלה זה, זה כסף קטן.

נילי אהרון: צודקת, לגמרי. אנחנו גם נקצה כסף-

שלי סויסה: אני בטוחה שחני תדע מה לעשות איתו.

נילי אהרון: אנחנו גם נקצה כסף.

חני בריגע: מה זה? לא הקשבתי.

שלי סויסה: יש פה סעיף של התנדבות בקהילה שצומצם.

מוטי דהן: יש כאלו סעיפים, שאני שם סכום קטן, הוא בכלל לא פעיל, כדי לא לסגור את הסעיף.

שלי סויסה: כן, אבל אפשר למצוא מה לעשות בזה.

מוטי בטיטו: אני מניח שיש סעיפים אחרים של התנדבויות.

שלי סויסה: 20 אלף, בקטנה. והדבר האחרון, אגרות בנייה 2024, צפי ל-400,000, למה?

נילי אהרון: איפה את רואה את זה?

שלי סויסה: כי אנחנו צופים פחות בנייה?

שלי סויסה: קודם כל היה פקק, שלי. לא חדש.

מוטי דהן: לא, אני אגיד לכם. אני-

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

שלי סויסה: ב-2024 בעצם פחות, כאילו פחות תקבולים.

טל אוחנה: לא, אנחנו בתחילת שנה מתקצבים מעט, ואז-

מוטי דהן: אני תמיד בודק עם אגף ההנדסה כמה היתרי בנייה הוצאנו בשנה הקודמת, ואני מתקצב לפי זה. ולפעמים, אם אני רואה שזה באמצע השנה יש קצת יותר, יש צפי ליותר או לפחות, אז אני מעדכן את הסעיף, לכאן או לכאן.

שלי סויסה: טוב. ותשלומים בוועדה מקומית לתכנון שכר, ו-וועדה מקומית לתכנון ובנייה, אני רואה שיש עלייה.

מוטי דהן: איזה עמוד?

שלי סויסה: זה עמוד 73.

מוטי דהן: אמרתי, אנחנו מעדכנים את זה, היות ויש מהנדסת שפרשה.

שלי סויסה: אהה, זה עוד לא מעודכן?

נילי אהרון: כן, זה בלי, ה-0.5 מיליון ש"ח שירד.

תושב: יש מהנדסת אחת-

נילי אהרון: 0.5 מיליון.

שלי סויסה: פה.

תושב: אפשר לעשות הרבה עם הכסף, המון.

שלי סויסה: עמוד 73.

אילן אלמקייס: כן, אני רואה.

שלי סויסה: זהו, מה עוד? מה עוד? טוב, מתני"ס אני רואה שהתקציבים נשארו אותו דבר. כן, מה זה מתני"ס? סל התרבות היה 120 אלף ש"ח, ועכשיו אין כלום?

טל אוחנה: זה אותו סיפור שאני שאלתי על קול יעקב, כנראה עוד לא הגיעו-

שלי סויסה: זה כסף שצריך להגיע?

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

מוטי דהן: עוד פעם. זה קולות קוראים, כל שנה מגישים. אם אנחנו מקבלים הרשאה אז אנחנו מעדכנים את זה בתקציב, ואם לא מקבלים, לא מקבלים.

נילי אהרון: חברה, ברשותכם, אני רוצה שגם חברי הקואליציה שלנו יתייחסו, למרות שאנחנו בקואליציה. **שלי סויסה:** טוב, אני מסיימת.

נילי אהרון: תודה שלי. אני רוצה שגם חברי הקואליציה.

אילן אלמקייס: טוב, אני ברשותך.

נילי אהרון: אהה, אוקיי טוב, אני רציתי שגם החברים היקרים מהקואליציה, בדרך כלל שותקים אז אני רוצה-

מוטי בטיטו: תגידי, כמה זה מליאה?

נילי אהרון: יכול להיות עד 3 שעות.

מוטי בטיטו: אוקיי. אז כמה זמן נשאר לנו?

נילי אהרון: יש מה לעשות, יש תפילה.

טל אוחנה: לא, אנחנו מסיימים לדעתי.

אילן אלמקייס: אני אשתדל לסיים כמה שיותר מהר.

מוטי בטיטו: טוב.

אבי [תושב]: יאללה, תעשה את זריז.

אילן אלמקייס: אני רוצה פה להתייחס לעמוד 3 בבקשה, ללשכת ראש המועצה. מזכירת ראש המועצה, תוקצבה בשנת 2023, 117 וקפיצה ל-161 אלף ש"ח.

נילי אהרון: מה זה, מה זה? אין מזכירה כרגע.

אילן אלמקייס: לא יודע, אבל אני-

נילי אהרון: יצאנו, הוא אמר לך שכל עדכוני התקציב שיהיו על משרות, כרגע אין מזכירה, יצאנו במכרז למזכירה. מחכים למזכירה שתיכנס אחרי, אחרי-

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

אילן אלמקייס: לא, אני לא אומר מה הפעולה שאת עושה. אני שואל שאלה פשוטה. למה מתקצבים פה ב-161 אלף ש"ח.

נילי אהרון: אני מסבירה לך, שכרגע אין מזכירה.

מוטי דהן: אני אגיד לך, ב-2023 הייתה תקופה מסוימת, לא כל השנה. ועדכנו את זה. אם אני זוכר טוב, משהו כמו 7 חודשים, משהו כזה. פה זה שנה מלאה.

אילן אלמקייס: אהה, הבנתי. אז זה 117, זה לא שנה מלאה.

טל אוחנה: כן.

נילי אהרון: כן.

אילן אלמקייס: טוב. אני מסתכל פה לשכת הקלטה, מליאת המועצה.

נילי אהרון: זה מה שאנחנו, sumit, כן.

אילן אלמקייס: מ-26 אלף ש"ח עולים ל-40 אלף ש"ח.

נילי אהרון: כן.

אילן אלמקייס: ואני רוצה רגע לדבר על הוצאות רכב.

מוטי דהן: זה גם הקלטות, זה לא רק מליאה, זה גם-

נילי אהרון: ועדת חינוך ובניה-

אילן אלמקייס: אני רוצה רגע לדבר על העניין של הוצאות רכב. אני מסתכל בכל פרמטר, בכל בעל מקצוע, או בתפקיד יותר נכון, אני רואה שהוצאות רכב זה נע בין 80 ל-100 אלף ש"ח.

מוטי דהן: נכון.

אילן אלמקייס: זה המחיר? כי אני מסתכל על ההוצאות של הגזבר, הוצאות רכב. שנה שעברה, אם אני זוכר טוב, ואני לא טועה במספר, זה 21 אלף ש"ח, וזה טיפס ל-79 אלף ש"ח.

מוטי דהן: לא, לא.

טל אוחנה: לא. תראה כמה הסתיים.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

אילן אלמקייס: אבל, אני מסתכל כמה-

נילי אהרון: אילן, אני רוצה, תודה שאמרת את זה, אני רוצה להגיד לך שאני חודש שלם הייתי בלי רכב. אז הכל בסדר, אנחנו חסכנו למועצה רכב.

אילן אלמקייס: מה הקשר?

נילי אהרון: אני מסבירה לך. אנחנו, מה שנקרא, אגב בטיפול במה שנקרא ההון האנושי שלי ושל הלשכה, נורא ניסינו לעזור.

אילן אלמקייס: אני מנסה לעזור לך לרשום פה את המספרים הנכונים, כדי שלא יהיה גירעון של 12 מלש"ח.

נילי אהרון: אבל אני מסבירה לך, שזה בעדכון תקציב. אגב, ראש רשות לשעבר, ומנכ"ל לשעבר, על פי חוק, מגיע להם, הם היו יכולים לוותר על זה. היה מגיע להם רכב לחודש נוסף, והם קיבלו את זה. יכלו לוותר על זה, לא ויתרו, והכל בסדר. אני ויתרתי.

אילן אלמקייס: טוב. הסעיף השלישי פה, לשכה עדכון הפרשה, משנת 2023, 15,052.

מוטי דהן: זה דברים של מס.

אילן אלמקייס: כן?

מוטי דהן: הפרשה למס.

אילן אלמקייס: טוב. שווי למס. אני מסתכל פה על עמוד 6, כל הפרמטרים של הגזברות עלו. אני מסתכל על גזבר הפרשה, אתה אמרת זה מס. הוצאות רכב, כמו שאמרתי, מ-21 ל-80.

מוטי דהן: גזברות זה ככה-

אילן אלמקייס: הוצאות רכב של סגן ראש-

מוטי דהן: זה עדכון שכר בכירים. יש פה שניים, ופה שניים. ואם תסתכל למטה פה, תראה שזה 4 עובדים.

אילן אלמקייס: אוקיי.

איתן דלת: סליחה שנייה, מוטי, אתה פורש השנה?

מוטי דהן: איד?

איתן דלת: אתה פורש השנה?

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

מוטי דהן: זה עניין אחר. אחר כך.

נילי אהרון: זה עניינים-

איתן דלת: לא, אבל אם הוא פורש השנה-

אילן אלמקייס: אני אסביר לך, אם הוא היה אומר לך, אם התשובה שלו הייתה לא, הוא היה אומר לך במקום. כיוון שהוא לא ענה לך, אז ... שכן.

נילי אהרון: למה אתה מחליט? אתה לא יכול לדעת.

אילן אלמקייס: לא, אני רק מעריך.

נילי אהרון: אני עוד לא החלטתי, אז מה אתה מחליט.

אילן אלמקייס: את עוד לא החלטת?

נילי אהרון: ברור.

איתן דלת: כי אם הוא פורש השנה, גם אם יגייסו בן אדם אחר במקומו, זה יהיה בחור צעיר מן הסתם, ועלות השכר תרד.

מוטי דהן: לא, מה פתאום. אתה טועה, אבל-

שלי סויסה: יש שכר בכירים דלת. זה לא משנה.

דני לוגסי: ממש לא. יש תקרה לשכר בכירים. יש עדכונים בהרבה רשויות.

נילי אהרון: אגב, יש יתרון גם לניסיון, נכון מוטי?

מוטי דהן: מה?

נילי אהרון: יש יתרון גם לניסיון. ובמיוחד בשנה מאתרת כזו.

אילן אלמקייס: טוב, נמשיך?

מוטי דהן: רכב אתה רואה, בשנה שעברה, זה היה חלקי. זו הייתה תקופה קצרה של, אם אני זוכר טוב, 3 חודשים.

אילן אלמקייס: אוקיי.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

מוטי דהן: בסדר? עכשיו פה, יש גם סגן גזבר, גם לו יש רכב.

אילן אלמקייס: אוקיי. בסדר, אבל השינוי אצלו זה ב-3,000 ש"ח. זה בטל בשישים.

מוטי דהן: עכשיו דרך אגב, רכב ממוצע, העלות שלו היא 80 אלף ש"ח. ראש מועצה אני יודע, זה יכול להיות גם 100 אלף ש"ח.

נילי אהרון: אין לי עדיין רכב. אילן, אתה לא מבין, אנחנו בשכירות.

מוטי דהן: כי היו התייקרויות משמעותיות, גם בביטוחים.

נילי אהרון: כי זה לא מעניין אותי, גם, אתה יודע רק טלפון, רק השבוע הכנסתי, הגעתי לאיזה 2,000 שקל בגלל החריגה של השיחות. כי זה לא מעניין אותנו, מעניין אותנו לעבוד.

תושב: טלפון 2,000 ש"ח לחבילה?

נילי אהרון: כן. אמרה לי החבילה, מחייבת אותי, איזה 7 לדקה משהו כזה.

אילן אלמקייס: עמוד 7, בגבייה. גבייה עבודות קבלניות בתשלומים.

מוטי דהן: כן.

אבי [תושב]: למה, איפה האוטו?

נילי אהרון: לא יודעת.

טל אוחנה: לוקח זמן להגיע חבר'ה. זה לא מגיע מעכשיו לעכשיו.

תושב: זה בנמל, זה בנמל.

נילי אהרון: תקוע אצל החותים.

אילן אלמקייס: טוב, אפשר?

נילי אהרון: כן.

אילן אלמקייס: תודה. גבייה עבודות קבלניות, בשנה שעברה שילמנו 64 אלף ש"ח, והיום אנחנו בצפי ל-150 אלף ש"ח. מה הסיבה?

מוטי דהן: אני אגיד למה, מה הסיבה. יש לנו הרבה ערערים, יש לנו השגות.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

אילן אלמקייס: אוקיי.

מוטי דהן: יש לנו, גם על היטלי השבחה ערערים.

אילן אלמקייס: אוקיי.

מוטי דהן: לוקחים עורכי דין שיש להם ניסיון בתחום.

אילן אלמקייס: הבנתי.

מוטי דהן: בנוסף, אנחנו גם עשינו ועושים מדידות לפעמים-

אילן אלמקייס: בשנה שעברה שילמתם יותר? בסופו של דבר.

מוטי דהן: כן.

אילן אלמקייס: כן?

מוטי דהן: לא, בשנה שעברה לא. בשנה שעברה עשינו פחות מדידות. השנה זה יהיה.

אילן אלמקייס: טוב, עמוד 9.

מוטי דהן: 9?

אילן אלמקייס: כן. אפשר? תודה. עמוד 9 לסעיף תשלומים הבריכה.

מוטי דהן: הבריכה?

אילן אלמקייס: כן. אני רואה פה תוספת של קרוב ל-50 אלף ש"ח. למה?

מוטי דהן: זה בהתאם להוצאות שיש לנו.

טל אוחנה: הוא ענה את זה לשלי.

אילן אלמקייס: כן? היא הזכירה את זה?

נילי אהרון: כן. אבל נפתח את המכרז, נראה, נתקן. גם הבריכה צריכה לעבור איזה

תושב: הבריכה שלנו בבית תספיק.

נילי אהרון: נכון. הבריכה לא עובדת כמו שצריך.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

* מדברים ביחד

נילי אהרון: נכון, הברכה לא יכולה לעבוד רק בחודשי הקיץ.

תושב: קודם כל להחליף את הבעלים אבל קודם כל שיהיה בעלים מקומי.

נילי אהרון: קודם כל אנחנו נראה אם הוא עומד בתנאי המכרז, ואם הוא לא עומד בתנאי המכרז, אז אנחנו נחליף, הכל בסדר.

אילן אלמקייס: אני מבין שאני חוזר למליאה הקודמת. במליאה הקודמת את אמרת שאת בעצם סגרת את היחידה האסטרטגית, נכון? לא תהיה פה אסטרטגיה, נכון?

נילי אהרון: אין אסטרטגיה, אמרתי.

אילן אלמקייס: אוקיי.

נילי אהרון: לא יצאנו גם.

תושב: למשל מי שייקח את הברכה, הברכה תעבוד כל השנה. כל השנה היא תעבוד.

נילי אהרון: היא צריכה לעבוד כל השנה. חייבת לעבוד כל השנה.

אילן אלמקייס: המועצה הדתית מקבלת תקציב של 850 אלף ש"ח?

מוטי דהן: זה לפי הנוסחה.

אילן אלמקייס: אני רוצה לדבר רגע על המתנ"ס.

נילי אהרון: כן, בוא תדבר על המתנ"ס.

אילן אלמקייס: על המתנ"ס, עמוד 18. אבל אני רוצה פה להסתכל על הביצוע הסופי, לא הסופי. 23' עומד על 63.06 מיליון ש"ח נכון? מה זה?

מוטי דהן: לא, לא קשור, זה סיכום של כל ה-

נילי אהרון: סיכום של הכל.

מוטי דהן: של הכל. עזוב.

אילן אלמקייס: אוקיי. רגע, זה שייך לכל זה?

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

מוטי דהן: זה כל הסיכום של ה.

אילן אלמקייס: אז נגיע למתני"ס.

מוטי דהן: תגיע למתני"ס.

אילן אלמקייס: תסתכל פה על עמוד 19, פיקוח על קבלנים. יש פה תשלום של, בתשלום אני רואה איזה 397 אלף ש"ח. מי הם המפקחים?

מוטי דהן: איפה?

נילי אהרון: אני רוצה להגיד לך, שהפיקוח הקבלני לא היה טוב, ואני בעצמי יחד עם המנכ"ל, נצא ונפקח על קבלנים. היתרון שלנו-

אילן אלמקייס: אז זה עובר לתקציב שלך?

נילי אהרון: לא,

אילן אלמקייס: לא, אהה, חשבתי.

נילי אהרון: אני לא יכולה. אני לא חותמת על פיקוח, הגזמת.

אילן אלמקייס: אני יודע, אני יודע.

מוטי דהן: דרך אגב, פה זה לא ... זה אגף שפי"ע. זה קבלני ניקיון.

תושב: קבלנים טובים דווקא. יש את יוחאי נבר שהוא קבלן טוב. יש את אשר אזולאי.

נילי אהרון: לא, הם פקחים.

תושב: פקחים, כאילו פקחים.

נילי אהרון: לא, אבל זה לא זה, זה תקציב שמוטי אבוקרט אחראי על הפיקוח על הקבלנים, של ה. אגב, אנחנו נעבור, כבר ביקשנו תוכניות עבודה, גם של קבלני הגינון, גם של קבלני הניקיון. גם של המכונה, של מכונת התיעוד. אנחנו נעבור על הכל. מה שהם לא יעמדו, לא יהיו. יקבלו קנסות, כפי שכתוב להם בהסכם.

אילן אלמקייס: טוב, אני פה מסתכל, קודם כל אני מברך על כל מה שקשור לשפי"ע, שמעלים שם את המספרים, וזה מבורך. באיסוף אשפה, עבודות מיוחדות כבר דיברנו על זה 1 מיליון ש"ח, אין לזה כסף ייעודי. זה לא ייעודי, זה למשמורת, לפרויקטים שתצטרכי.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

נילי אהרון: נכון.

* מדברים ביחד

אילן אלמקייס: מה אתה אומר?

מוטי דהן: זה על תנאי. ה-1 מיליון הזה. זה על תנאי.

אילן אלמקייס: ברור שזה על תנאי. ברור לי.

מוטי דהן: אם לא יהיה, אז לא יהיה.

אילן אלמקייס: ברור לי, ברור לי. אני ברור לי גם שאתה הולך לקרוא לנו שוב, כדי לאשר מחדש את התקציב הזה.

נילי אהרון: חד משמעית. תקציב אחר, בלי גירעון, עם מדיניות חדשה.

אילן אלמקייס: נכון, נכון. אני מאמין שזה מה שיהיה.

נילי אהרון: נכון.

מוטי בטיטו: עם מגדלת הכנסות.

נילי אהרון: נכון. עם הגדלת הכנסות.

מוטי בטיטו: עם הגדלת הכנסות. זו תהיה הבשורה.

נילי אהרון: בעזרת השם.

שלי סויסה: אחרי אתמול בלילה, 4.5 מיליארד ש"ח רק על הגנה אווירית.

אילן אלמקייס: אני רוצה רגע להבין פה משהו.

שלי סויסה: קשה לי להאמין שיהיו פה הכנסות השנה.

* מדברים ביחד

אילן אלמקייס: עמוד 35, עמוד 35, יש פה את-

מוטי דהן: חבריה, אתם מפריעים.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

אילן אלמקייס: שלי, אני לא הפרעתי לך.

שלי סויסה: סליחה, סליחה. הרגע סיימתי.

אילן אלמקייס: בעמוד 35, בית ספר מסילה בערבה. בית ספר מסילה בערבה, ל השתתפות מועצה בפעילות, ההשתתפות של המועצה היא 820 אלף ש"ח?

נילי אהרון: כן.

אילן אלמקייס: כן? מה זה?

נילי אהרון: אני אסביר לך.

אילן אלמקייס: כן.

נילי אהרון: מאחר ומדובר בחינוך שהוא חינוך שהוא לא מתקצב מטעם משרד החינוך-

מוטי בטיטו: סליחה, אני רוצה להראות משהו.

נילי אהרון: למה? מותר לי לענות.

מוטי בטיטו: לא, לא. אולי שטל תסביר לנו מה זה? גם ב-2003 היה, לא?

אילן אלמקייס: היה רק 491.

מוטי בטיטו: אהה, 23' זה גם היה 100?

נילי אהרון: אני הגדלתי את זה, אני אסביר לך למה.

מוטי בטיטו: לא, לא, סליחה גם לא הגדלת.

נילי אהרון: כי לחינוך מגיע-

מוטי בטיטו: לא, לא.

נילי אהרון: העברנו את זה ממקום-

מוטי בטיטו: לא, לא.

שלי סויסה: זו הגדלה של 100 אלף ש"ח.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

מוטי בטיטו: בדיוק, 101, עם גבריאלי. זה כל הסיפור.

שלי סויסה: אבל תגיד מוטי, בסעיף הזה, ההזנה ירד-

אילן אלמקייס: הפסקתם את ההזנה.

מוטי דהן: מה?

אילן אלמקייס: ההזנה, אין הזנה.

מוטי דהן: זה עדיין, יש סעיפים. שנייה, שנייה. אני מדבר על ההוצאה של המועצה. כל-

אילן אלמקייס: רגע, אבל אם רוצים לחסוך?

נילי אהרון: לחסוך על ילדים?

אילן אלמקייס: לא לחסוך על ילדים. מי אמר את זה?

נילי אהרון: אני אחסוך על רכב עבורי, אני אחסוך על, לא יודעת, על דברים אחרים, על אסטרטגיה, על מהנדסת נוספת, אבל על ילדים, אני לא אחסוך. סליחה אילן. ואלה ילדים שלא מקבלים תקצוב ממשד החינוך, ופה הרשות צריכה לתת יד. ואני לא יודעת מתי בפעם אחרונה היית בקהילה החרדית, וראית את המבנים.

אילן אלמקייס: על מה, על מה? אני אין לי מושג על מה את מדברת עכשיו?

נילי אהרון: על מה? מה זאת אומרת, על השאלה שלך.

אילן אלמקייס: מי הזכיר את הילדים.

נילי אהרון: אז על מה הזכרת, זה הסעיף. הסעיף הוא עבור הילדים.

אילן אלמקייס: אם היית סובלנית קצת, היית שומעת את השאלות יותר ברור.

נילי אהרון: בוא, בוא, בוא נשמע את השאלה.

אילן אלמקייס: אז בבקשה, תני לי רגע לשאול.

נילי אהרון: חזרנו חלילה, עוד הפעם.

אילן אלמקייס: אני שואל שאלה פשוטה, לא להתעצבן. נילי.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

נילי אהרון: אני ממש לא מתעצבנת.

אילן אלמקייס: אז בואי, תלמדי להקשיב.

נילי אהרון: בבקשה, אני שומעת.

אילן אלמקייס: אני רואה פה תפארת ירוחם הזנה. היה 341 ירד ל-179. זה מה שהולך להיות בפועל?

מוטי דהן: לא, לא, רגע, רגע, רגע, תקשיב.

אילן אלמקייס: זו ירידה, למה?

מוטי דהן: כל הסעיף הזה של תקבול, של הזנה ופעילות, זה ניצנית. זה כנגד תקבולים. הסעיף היחידי שהוא זה השתתפות מועצה ופעילות, על זה תסתכל.

שלי סויסה: שהוא גדל.

נילי אהרון: נכון.

מוטי דהן: השאר זה, זו הכנסה ממשרד החינוך, וזו הכנסה כנגד-

נילי אהרון: שואל למה גדל. אתה רוצה להסביר לו למה אתה גדל?

אילן אלמקייס: אני שאלתי-

מוטי דהן: סעיף מועצה זה רק זה.

אילן אלמקייס: אני אשאל את זה אחרת, בסדר? למה התקציב להזנה ירד מ-341-

נילי אהרון: אבל הוא מסביר לך. זה תקבולים של ניצנית. בהתאם ל-

מוטי דהן: זה אתה רואה, זה בביצוע. איפה אתה רואה ירד?

טל אוחנה: אילן, שחרר.

* מדברים ביחד

אילן אלמקייס: דבר אחרון, תגידי לי, לגבי-

נילי אהרון: זה הקואליציוני.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

אילן אלמקייס: אני יודע, אני יודע מה הקואליציוני, הקואליציוני זה, זה.

נילי אהרון: ההסכמים הקואליציוניים פרסמו באתר.

אילן אלמקייס: פה זה יורד. טוב לגבי הכנסות, אני, מעלה פעם ראשונה, ואני שואל אותך כראשת מועצה.

נילי אהרון: ראש עיר, אין דבר כזה ראשת.

אילן אלמקייס: לא, אני החלטתי לקרוא לך ראשת מועצה-

נילי אהרון: אתה יכול להחליט, לי קוראים ראש העיר.

אילן אלמקייס: ולהצטרף לידידי, לרבנו הילל, שהבכת אותו בצורה מבישה.

נילי אהרון: הילל? מה זה הילל?

אילן אלמקייס: את אפילו לא יודעת מי זה, זה הכי חמור, אבל לא משנה.

נילי אהרון: הילל? מי זה הילל?

אילן אלמקייס: אני אקרא לך כרגע ראשת מועצה ברשותך.

נילי אהרון: אלוהים ישמור. ראש העיר.

אילן אלמקייס: אז תהני מזה את. ראשת המועצה. בכל אופן, אני רוצה לשאול שאלה ובבקשה, אני מבקש לקבל תשובה. יש מבנה בקהילה החרדית, הוא שייך כמתנ"ס, או כגוף ששייך למפעל הפיס.

נילי אהרון: מה? מה?

אילן אלמקייס: חשוב לי לשמוע את השאלה, ואת התשובה פה.

נילי אהרון: מה? איזה מפעל הפיס?

אילן אלמקייס: בוא אני אסביר.

נילי אהרון: קודם כל המבנה הזה עובר עכשיו הליך של הקצאת מקרקעין. אתה תשב בוועדה, אתה תקבל את כל הנתונים, ואני לא מבינה את ה-

אילן אלמקייס: לא שאלתי את התהליך.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

נילי אהרון: אילן, אני לא מבינה את האובססיה שלך על הקהילה החרדית, תשתחרר. אני מציעה לך להשתחרר.

אילן אלמקייס: שאלתי שאלה-

נילי אהרון: אתה מייצר פה פירוד בעם-

אילן אלמקייס: אני יכול לקבל תשובה?

נילי אהרון: אני מסבירה לך שוב.

אילן אלמקייס: אוקיי.

נילי אהרון: תשתחרר מהאובססיה שלך מהקהילה החרדית.

אילן אלמקייס: שאלתי שאלה, אני מבקש-

נילי אהרון: עניתי לך. אני לא חייבת לענות מה שאתה רוצה.

אילן אלמקייס: האם המבנה הוא מתנ"ס, או לא מתנ"ס?

מוטי דהן: אני יכול להבהיר? אני יכול להבהיר?

אילן אלמקייס: רגע שנייה. האם המתנ"ס הוא מתנ"ס, או לא מתנ"ס?

נילי אהרון: תקשיב, בחקירה נגדית, אני הרבה יותר מקצוענית בזה. אז בוא.

אילן אלמקייס: אני שאלתי שאלה. האם המתנ"ס, האם זה מתנ"ס או לא מתנ"ס?

מוטי דהן: אני אענה לך על זה.

אילן אלמקייס: והאם אתה מקבל את הכספים, שמייצר המקום הזה?

מוטי דהן: תן לי לענות לך על זה. המבנה הזה-

נילי אהרון: איזה כספים הוא מייצר? זה בית כנסת.

אילן אלמקייס: עכשיו את תשמעי. בית כנסת? מבורך.

נילי אהרון: וודאי.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

מוטי דהן: תן לי לענות לך.

אילן אלמקייס: המקום הזה, המקום הזה מושכר על בסיס קבוע-

נילי אהרון: ומה עם זכור לאברהם? מה עם זכור לאברהם שגם משכיר? שהייתה שם חתונה של אחותי, וגם לקחו כסף?

אילן אלמקייס: של מי?

נילי אהרון: חברה, צריכה להיות שוויוניות בין כולם. לא קהילה אחת כן קהילה אחת לא. זה מה שיקרה. אני אעשה סדר בהכל. אתה באת עכשיו על האוכלוסייה הכי מוחלשת בירוחם, ואתה פותח עליה עיניים שאפילו אין להם הקצאת מקרקעין. אתה מבין את זה? אבל זכור לאברהם, קיבלו, עוד לא נכנסו, כבר קיבלו הקצאת מקרקעין.

טל אוחנה: כי הם טיפלו בזה נילי.

נילי אהרון: אין שום בעיה, גם הם יטפלו.

טל אוחנה: צריך לטפל בזה. גם אנחנו-

נילי אהרון: את לא טיפלת בשותפים הקואליציוניים שלך, אני מטפלת בהם.

טל אוחנה: אין קשר. אין קשר. הם היו צריכים לעשות כמה פעולות בשביל הדבר זה-

אילן אלמקייס: אני רוצה להגיד לך משהו.

* מדברים ביחד (צורחים)

אילן אלמקייס: לא, לא, רגע, אני אסביר, אני אסביר. את הרמת את הקול, ואת אמרת דברים שהם לא קשורים.

נילי אהרון: קשורים וחצי.

אילן אלמקייס: הם לא קשורים. בואי, אני אסביר לך למה. רק תלמדי להקשיב. קודם כל, באמת נילי-

נילי אהרון: אל תחנך אותי. בבקשה אילן, אני לא מחנכת אותך, אל תחנך אותי.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

אילן אלמקייס: עם כל הכבוד אלייך, אל תנסי להעמיד אותי במבחן של דאגה לאוכלוסייה החרדית בירוחם. אני לא אעיד על עצמי, אבל תאמיני לי, שרבנו מוטי ורבנו אריה, יודעים בדיוק מה אני עושה על בסיס כל חודש. אז בבקשה, כבר כמה שנים. אל תעמידי אותי בזה.

נילי אהרון: עכשיו כוללם יודעים.

אילן אלמקייס: לא, אף אחד לא יודע כי לא אמרתי מה. לענייננו.

מוטי בטיטו: למה, דקרה לפני הבחירות ראית, אמרת אני עדיין עושה לכם פעילות. מה קרה היום?

אילן אלמקייס: מוטי-

מוטי בטיטו: יש לפני הבחירות ואחרי הבחירות?

אילן אלמקייס: אתה רוצה לפתוח את הכל?

מוטי בטיטו: אני מוכן ליד כולם, אני ואתה ראש בראש. בבקשה. שכולם יזוזו אני ואתה. כן.

אילן אלמקייס: שמה? מה זה ראש בראש? אני פה ב-

מוטי בטיטו: לא, מה לפתוח? כן, תפתח.

אילן אלמקייס: אז אני שואל שאלות.

מוטי בטיטו: אם היא תיתן לי את הזמן-

אילן אלמקייס: כן?

נילי אהרון: יש לך את כל הזמן, בבקשה.

אילן אלמקייס: לא, אני חבר מועצה.

מוטי בטיטו: לא, אבל צריך להתחשב גם באחרים.

אילן אלמקייס: לא, יש לנו המון זמן.

מוטי בטיטו: אתה רוצה? אז בבקשה אני מוכן לענות לך.

אבי [תושב]: אילן, זה לא יפה.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

מוטי בטיטו: לא, לא, בבקשה. תפתח.

אילן אלמקייס: יש לי שאלה, יש לי שאלה.

מוטי בטיטו: רק תני לי בבקשה לענות.

נילי אהרון: בבקשה.

מוטי בטיטו: כי אני צביעות לא יכול לסבול.

נילי אהרון: בבקשה, תענה.

אילן אלמקייס: כן, כן, כן.

מוטי בטיטו: אני אענה לך. בבקשה.

אילן אלמקייס: יש לי שאלה, יש לי שאלה-

מוטי בטיטו: תשאל אותי, אותי. אני-

אילן אלמקייס: אני לא שואל אותך. אני, כשאני אחפוץ לשאול אותך, אני אשאל אותך.

מוטי בטיטו: אז כשאתה שואל אותה, אני אענה.

נילי אהרון: תכבד את מוטי, למה הוא בגיל יותר ממך, אילן, אני מבקשת ממך. זה לא יפה. זה לא יפה. אל תכבד את האדם.

*** מדברים ביחד (צרחות)**

מוטי בטיטו: אותו מעניין משהו אחר, מה מעניין אותך? אם היו מוכרים אני מכיר, זה אתה רואה, זו קומה חמישית. מה קרה? בגלל זה אני לא סובל צביעות. בבקשה, ידידי מכובדי. לא, אני לא מוכן. לא, אני לא מוכן. לא, אני לא מוכן. כי צביעות אני שונא. מה די? אין די. הוא תוקף רק את החרדים ואני לא אתן לו את זה. לא, אני לא אתן לו את זה. אריה, אתה יכול אתה לענות לו במקומנו?

אריה דוקרקר: ענית לך.

מוטי בטיטו: אבל הוא לא מבין. כשאתה מדבר בשקט הוא לא מבין. לא, כל מליאה החרדים, החרדים. די. מה הכי משגע אותי?

*** מדברים ביחד**

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

מוטי בטיטו: שלפני הבחירות כמעט, קיבלנו אותו כמעט כל העשירי, כמעט. וטל גם נתנה. ולזכותם ייאמר. עכשיו, אחרי הבחירות לבוא חרדים, חרדים, חרדים, זה מזכיר לי את צפון תל אביב. זה מעליב אותי. אנחנו גרים בירוחם. בירוחם, אנחנו אנשים אוהבים, אנשים מכבדים. אז בבקשה ממך, מה שנקרא, חרדים, תשאיר את המוגלה הזאת לעוד 5 שנים. בבקשה. אנחנו גם זה, איך אומרים, יהיה גם ... יהיה פה. אנחנו נטפל במוגלות. אבל די עם החרדים, די.

אילן אלמקייס: סיימת?

מוטי בטיטו: לא, רק התחלתי.

אילן אלמקייס: אז תמשיך.

מוטי בטיטו: בבקשה, אתה תמשיך.

אילן אלמקייס: סיימת או לא סיימת?

מוטי בטיטו: כרגע, כן.

אילן אלמקייס: אז תודה רבה.

אבי [תושב]: אבל אילן, זה לא יפה.

תושב: די נו, חבריה, רוצים להתקדם, נו באמת, חבריה.

אילן אלמקייס: אני אצטרך להגיש את זה כשאלתה.

נילי אהרון: תגיש. אני מזכירה לך עד 48 שעות, וגם אם תחרוג אני אאשר. כפי שציינתי במליאה הקודמת.

אילן אלמקייס: לא, אז את לא צריכה לציין, כי כבר אמרת את זה פעם שעברה.

נילי אהרון: אני מציינת שוב.

מוטי בטיטו: אז כמו שצריך, אם אתה רוצה.

אילן אלמקייס: אני אגיש.

נילי אהרון: אתה רוצה גם שעה לפני, תבוא.

אילן אלמקייס: אני אגיש את זה.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

מוטי בטיטו: אתה לא יכול להגיד כל הזמן אל תפריעו, ואתה מפריע יותר מכולם.

אילן אלמקייס: אני בינתיים שותק.

מוטי בטיטו: אתה שותק? זה נקרא שאתה שותק?

אילן אלמקייס: כן.

מוטי בטיטו: כל הכבוד.

אילן אלמקייס: כן, ממש ככה.

נילי אהרון: אילן, יש לך עוד מה להוסיף?

אילן אלמקייס: לגבי אבטחת מוסדות דיברנו על ירידה ב-250 אל ש"ח.

מוטי דהן: איזה עמוד?

אילן אלמקייס: על עמוד 39 באבטחת מוסדות חינוך. לגבי מועדוניות. אני רואה שבתקבולים אנחנו מקבלים בשנה שעברה 900-

מוטי דהן: איזה עמוד?

אילן אלמקייס: בעמוד 46.

מוטי דהן: 46?

אילן אלמקייס: כן. אני רואה שבשנה שעברה, תקצבנו ב-963 אלף ש"ח, והשנה יש ירידה דרסטית הייתי אומר.

מוטי דהן: תסתכל, יש תקבולים, יש תשלומים.

אילן אלמקייס: נכון, על תקבולים אני מדבר.

מוטי דהן: זה הכנסות.

אילן אלמקייס: הכנסות. נכון. אני מדבר על הכנסות.

מוטי דהן: כן, מה אתה מסתכל, על מה?

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

אילן אלמקייס: אני גם סימנתי את זה.

מוטי דהן: כן.

אילן אלמקייס: בהכנסות קיבלנו 963 אלף ש"ח.

מוטי דהן: נכון.

אילן אלמקייס: ובשנת '24 יש לך כוונה לרדת ל-671. יש ירידה בהכנסה. מה הסיבה? זאת השאלה מה? יש לנו?

מוטי דהן: נסגרה מועדונית אחת.

אילן אלמקייס: נסגרת מועדונית.

נילי אהרון: זו בעיה שלך.

אילן אלמקייס: אוקיי, זאת הסיבה?

מוטי דהן: כן.

אילן אלמקייס: אוקיי. טוב לדעת את זה.

נילי אהרון: זו בעיה שלו.

מוטי דהן: מה עוד?

נילי אהרון: בינתיים כשאתה מחפש את הסעיף, נענה לעוד תושב. תרדי שנייה למטה. מיכאל, שלושווילי, מה לגבי תעסוקה בעיר, למה אין מקומות עבודה בעיר, למה צריך לצאת החוצה? אנחנו נטפל גם בנושא הזה. נקיים ימים מיוחדים להכשרה. וקודם כל צריך לייצר פה תעשייה שתגיע לפה. וזאת העבודה שלנו, לייצר פה, מיכאל, ברשותך. לייצר פה מקורות הכנסה למועצה, זה גם לייצר פה מקומות עבודה. אגב, אני לא חושבת שחייב לעבוד בירוחם, זה בסדר גם לעבוד במקום אחר. כמובן, שאני מגיעה לכל בעל מפעל, וגם היום לאקרשטיין אני אמרתי, התנאי שלי לכל מפעל שיקבל ממני חיבוק חם, זה אחד שיעסיק מקומיים, ושניים, שיביא ספקים מקומיים. והם יודעים שברגע שמה שנקרא, הם יהיו טובים איתנו, אנחנו נהיה טובים איתם. יש אבל זה לא לוקח יום ויומיים. לא בנו את זה.

שלי סויסה: לא רותמים את הסוסים. איך אומרים?

נילי אהרון: אנחנו לא נייצר הדמיה. כשיהיה את ה-

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

אילן אלמקייס: אפשר?

נילי אהרון: בבקשה.

אילן אלמקייס: בעמוד 64, בית חם לנערות?

מוטי דהן: 64?

אילן אלמקייס: בית חם לנערות, בשנה שעברה, זה 19,530?

נילי אהרון: איפה? עמוד? 64.

מוטי דהן: זה לא פער.

אילן אלמקייס: מה? לא שומע.

מוטי דהן: זה רק בסוף שנה התחיל.

נילי אהרון: בית חם ל?

אילן אלמקייס: אוקיי. אז אתה אומר בעצם לצורך העניין, רגע שנייה-

מוטי דהן: זה תלוי. הסעיפים הם דינמיים, במיוחד בירוחם.

אילן אלמקייס: לצורך העניין, אם זה ממשיך לעבוד רצוף, אז בשנת 2025, 235 יהיה. פלוס מינוס.

מוטי דהן: לא, זה גם תלוי במספר הנערות.

נילי אהרון: תלוי בכמות המשתתפים.

מוטי דהן: אם יש לך 10, או 20. זה משתנה.

נילי אהרון: אדיר סרוסי שאל לגבי תב"ע לבניית מחסנים בבתיים חדשים. אנחנו נשב עם המהנדסת, ונבחן איך אנחנו יכולים לסייע ולהקל כמה שיותר, על הבנייה הפרטית. בסוף, חבריה, זה ארנונה. מה איכפת לי? תבנה מחסן, לא מחסן. אתה מכניס לי ארנונה, זה מה ש.

אילן אלמקייס: לגבי המתנ"ס בעמוד 79?

נילי אהרון: כן.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

אילן אלמקייס: אנחנו רואים פה מתנ"ס סן ספורט, בשנה שעברה הקצבת 114,000 ש"ח, והשנה אתה לא מתקצב בכלל?

מוטי דהן: איפה, איפה?

נילי אהרון: הוא ענה על זה.

אילן אלמקייס: זה מגיע עתידי? כנ"ל גם לגבי נגב סל מתנ"ס? כן?

מוטי דהן: נגב סהל, כן.

אילן אלמקייס: יופי. אני רק רוצה לסכם במשפט אחד. כל מה שקשור לשפ"ע, למוקד רפואי, לתעשייה ולתעסוקה, אני לפחות אהיה שם, כדי לתמוך ולעזור בכל מה שאנחנו צריכים. אנחנו מברכים על זה. גם שלי ציינה את זה בתחילת הדברים. על אף שהתחושה שלי שהדיון היום, הוא לסמן וי כדי להראות למשרד הפנים שזה בוצע, זה חוזר אלינו שוב. זה יחזור אלינו שוב.

נילי אהרון: יחזור, נכון. תודה רבה אילן, אריה דוקרקר יש לך הערות? נשמח לשמוע אותך.

אריה דוקרקר: אין לי, הכל בסדר.

נילי אהרון: הכל בסדר? מצוין. שמעון סוויסה? מוטי בטיטו? חבר'ה, אני מכבדת את הקואליציה גם.

שמעון סוויסה: אני כן יכול להעלות משהו?

נילי אהרון: בטח, בוודאי.

שמעון סוויסה: פנה אליי, פנו אליי כמה תושבים שבשכונת, איפה שהיה פעם השוק, איפה שנמצא זואק עכשיו?

נילי אהרון: כן. אלכחיל.

שמעון סוויסה: שהם אומרים, אחד מהם זה, פנה אליי, אמרו לי שהם היו משחקים שם כשהם היו ילדים קטנים, אני גם זוכר.

נילי אהרון: איפה?

שמעון סוויסה: יש שם משטח של חול כזה, שהוא סתם.

נילי אהרון: אה, הוא לא סתם. זה, איפה? מול הזואק?

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

שמעון סויסה: מול מכבי האש הישן.

נילי אהרון: אז זה עכשיו שטח שמוטי יחד עם כרמית הצליחו להביא את השטח הזה, זה פעם היה איזה מפעל ליהלומים היה פה, לא? משהו כזה.

שלי סויסה: לקרח לקרח.

מוטי דהן: לא, זה היה פעם מפעל להון, אחר כך המועצה, המועצה רכשה אותו, את השטח הזה, והיא לא עשתה העברת בעלות עם מבנה תעשייה, בשנת '77.

שמעון סויסה: אני לא מדבר על המבנה, על המגרש עצמו.

נילי אהרון: אז זה המגרש.

שמעון סויסה: אה, אוקיי.

מוטי דהן: אז הצלחנו להסדיר היטל ולהעביר אותו אלינו.

שמעון סויסה: המגרש עכשיו מה יהיה?

מוטי דהן: זה לפי 50 שנה.

נילי אהרון: המגרש עכשיו יעבור ליזם בהתאם לצרכים. אנחנו כמדיניות לא בונים בניינים, אנחנו מביאים יזמים שהם יבנו, בהתאם לצרכים שלהם. גם למשל גלאמפינג, 18 חדרים, אף יזם לא מוכן לבוא ל-18 חדרים.

טל אוחנה: למה, עשית מכרז? את יודעת את זה-

נילי אהרון: אז אני מסבירה לך שהתעניינתי-

טל אוחנה: עוד לא עשית מכרז, אז איך את יודעת אם-

נילי אהרון: תני לי להשלים ואז תביני.

טל אוחנה: כן, אני פשוט יכולה להגיד לך כמה שמות שהתעניינו.

נילי אהרון: לא משנה איזה יזם, יזמים שהם מעורים בתחום התיירות, 18 חדרים, לא רווחי להם. ולכן אנחנו צריכים להגדיל את זה-

טל אוחנה: אבל זה לא רק 18 חדרים זה גם-

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

נילי אהרון: וטל, טל.

טל אוחנה: וגם הקרוואנים. וגם האוהלים. יש תוכנית כלכלית שלמה-

נילי אהרון: ואנחנו בעצם לא בונים ליזמים, אנחנו לא נכנסים בנעליים של יזמים. יזם יודע מה הוא רוצה, כי כך הוא יודע גם איך למכור. ואנחנו נשחרר מכרזים, וניתן להם לבנות באופן שמתאים להם, שהם יכולים למכור את זה גם. ולכן גם הדברים האלה תקועים-

טל אוחנה: אבל נילי, מדבור בשטח של המועצה, איך הוא יכול למכור את זה?

נילי אהרון: אז אני, אנחנו נמצא-

תושב: אחי אב שאל משהו אחר. הוא רצה לעשות שם מגרש ספורט לילדים. לא?

טל אוחנה: משפטית זה לא הגיוני מה שאת אומרת.

תושב: לא בניין.

נילי אהרון: אז אני מסבירה לך. אני מסבירה לך. כרגע יש שמה תכנון לשטח שאנחנו ניתן ליזם שיבוא ויבנה שם.

תושב: למה שהמועצה אבל לא תעשה שם מגרש, בית מפעל הפיס?

נילי אהרון: אני מסבירה לך. כי זה יכול לייצר הכנסה למועצה, אתה מבין? בסוף אנחנו צריכים, ראית את הטבלה שהראיתי? אנחנו צריכים לדעת לייצר הכנסות. זו ההכנסה שיכולה לייצר הכנסה. זה מקום שיכול לייצר הכנסה. מגרשים ופארקים, אנחנו ניתן לכך את המענה, אבל מגרש כזה למצוא בודד אחד בין כל כך הרבה מקומות שיכולים לייצר לנו הכנסה, זה משהו שהוא נדיר. וטוב שהם עלו על זה והצליחו לעשות את זה. ופה גם תודה לכרמית ולמוטי.

דוברת: ולאולגה, לאולגה שעשתה את זה. והתחילה את זה.

טל אוחנה: ויונתן, ויונתן הראשון שטיפל בזה מטעמנו.

שלי סויסה: נילי, לא ראיתי איזה ביטוי לתיירות בתקציב מועצה.

נילי אהרון: את צודקת.

שלי סויסה: אין?

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

נילי אהרון: לא, בוודאי שיש, הם יושבים איתנו בוועדת פרויקטים.

*** מדברים ביחד**

נילי אהרון: יאללה חבריה, כן, שמעון. כן, מוטי.

מוטי בטיטו: קודם כל, אני חושב שהתקציב הזה כמו שהוא-

נילי אהרון: כן, חבריה, אילן, תן למוטי לדבר. כן מוטי, כן.

מוטי בטיטו: אין בו בשורה.

נילי אהרון: נכון.

מוטי בטיטו: ואני מקווה שבעזרת השם, אנחנו לפחות נשתדל ונעשה את הכל במשרדי הממשלה, כדי להכין את התשתית, לקבל יותר משאבים, ואני בטוח שתדעי לעשות את זה. ואני מודה לך שאפשרת לי ולאהרון מילרום להיות, להכין את התשתית.

נילי אהרון: השגרירים שלנו. מרכזי הקואליציה, נקרא לזה. שהולכים ו-

מוטי בטיטו: ואני מקווה, שאנחנו מתפללים, שהשם איתנו בסיעתא דשמיא-

נילי אהרון: בעזרת השם.

מוטי בטיטו: ובתיקון הבא, תהיה לנו גם בשורה ולהודות כמובן למוטי, לכל מנהלי האגפים, לאולגה, לכולם. וצריכים לעשות את כל ההשתדלות כדי שיהיו הכנסות, בגלל שאנחנו כבר מבינים, שבלי הכנסות, לא יהיה מה להוציא. וחשוב כמובן לשמור על המסגרת, ונקווה שביחד נעשה את זה. והכי חשוב לי, זה לאנשים שאין להם פה. לאנשים המוחלשים, לאנשים החרדים. לצערי, הקהילה החרדית, היא מאוד מוחלשת, ואני רוצה לברך ולהתפלל לה', שתהיה לנו את הזכות לחזק אותם ולתמוך בהם.

אילן אלמקייס: ולתמוך בהם. ולתמוך בהם, בוודאי.

נילי אהרון: בעזרת השם. תודה רבה מוטי.

אילן אלמקייס: אמן, אמן, אמן.

נילי אהרון: עורך דין מיכאל פחימה.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

מיכאל פחימה: טוב אז אני מצטרף לדבריו של מוטי. אני מצטרף לדברים של מוטי, ואומר למרות שאנחנו עכשיו דנים פה בתקציב שהוא גירעוני, אני מאמין שבמאמץ מרובה אנחנו נצליח לאזן את התקציב הזה, לגייס כספים, אני סומך עלייך, על היכולות שלך. חוץ מזה שעכשיו הליכוד נמצא בשלטון, ואנחנו כולנו אנשי ליכוד, אז אנחנו, אני מאמין שאנחנו נצליח, נצליח לגייס את הכספים האלה, לטובת תושבי ירוחם. זו כל המטרה שלנו בסופו של יום.

נילי אהרון: תודה מיכאל, תודה רבה.

מיכאל פחימה: שיהיה לנו בהצלחה.

מוטי בטיטו: אנחנו נערכים לביקורו שר הבריאות, שר הבריאות, שר העבודה והרווחה. אבל נילי לזכותה ייאמר, אני לא רוצה שרים שיבואו לאכול בורקס.

נילי אהרון: נכון. כסף, כסף.

מוטי בטיטו: צריכים לבוא עם כסף.

נילי אהרון: לא באים עם כסף, אל תבואו. הם חברים שלנו, אנחנו נבוא לבקר אותם בחתונות, בבר מצוות. לפה הם באים רק בשביל להביא כסף.

תושב: לדעתי הם ישאירו יותר מאשר סמוטריץ' או בן גביר ישאירו.

מוטי בטיטו: לא יודע.

נילי אהרון: בואו נראה.

מוטי בטיטו: אני יודע, זו הנחיה שלה.

נילי אהרון: נכון.

מוטי בטיטו: אם מביאים שרים, צריך להביא אותם תוכנית עבודה כמו-

נילי אהרון: נכון. אגב, אני חייבת להגיד פה מילה טובה ליניב אפוטה שהוא אחראי אצלנו גם על כל קשרי ממשל. לפני כל מפגש עם שר, אנחנו עושים מכתב דרישות, אנחנו עוברים על כל הפערים מול כל מנהלי האגפים, שולחים את זה לאותו שר. הצוות המשרדי בודק ונותן לנו תשובות, וכבר מגיע עם תשובות מוכנות, מטה מול מטה. אני מקווה, וגם אני מזמינה אתכם חברה, אם יש לכם הערות ודברים שאתם רוצים להוסיף-

שלי סויסה: תעדכנו אותנו מראש.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

נילי אהרון: אז אמרתי, יום שלישי מגיע שר הביטחון, אנחנו נדון איתו על הנושא של עיר הבה"דים. ב-28.5-

שלי סויסה: יש לו זמן?

נילי אהרון: כן, גם אנחנו הופתענו. כנראה יש לו משהו פה באזור. ב-28.5 יגיע שר החינוך. אם יש הערות.

מוטי בטיטו: ב-28?

נילי אהרון: 28.5. זימון יצא לחברי ההנהלה. אנחנו נעדכן גם אתכם. יואב קיש נכון. תודה מיכאל. דני. דני ממלא המקום.

דני לוגסי: אני רק רוצה להגיד, שאני מכיר את התקציב הזה כבר קדנציה רביעית שאני פותח, אני מכיר את כל התקציב הזה לעומקו, לרוחבו, באמת בעל פה, עם שינויים מינוריים. לי חשוב שבתקציב הבא, לי באמת חשוב שישקיעו בנושא הזה של שפי"ע, אגף השפי"ע, ושיווק פני העיר. בחינוך. אני חושב שכל בתי הספר צריכים להיות כאן שווינויים, ולעזור בכל מיזמי החינוך וגם בחינוך הבלתי פורמלי. שזה המתנ"ס והתרבות, פחות בנושא הזה של רווחה. כי אני רואה משנה לשנה, נושא הרווחה גדל. עכשיו אני מדבר-

נילי אהרון: כי יש יותר אנשים שבאים-

דני לוגסי: אני מדבר על משפחות שבאות לכאן, זה משפחות. מאוד חשוב לי להגיד את זה, משפחות סוציאוקונומיות שעמידר זורק אותם לירוחם.

נילי אהרון: אגב, דיברנו על זה עם מלי. אמרנו להם-

דני לוגסי: לא ייתכן שהמשפחות האלה מנפחות את תקציב הרווחה.

נילי אהרון: שהם יעצרו את ההעברה של משפחות שבאות מיישובים אחרים.

דני לוגסי: באים משפחות מוחלשות לכאן, מקבלים בית של עמידר, נשענים על הרווחה, ותקציב הרווחה גודל.

שלי סויסה: זו תמיכה עוד משנים קודמות.

דני לוגסי: לי מאוד חשוב, השפי"ע והחינוך. זה מאוד חשוב.

נילי אהרון: אנחנו יכולים לעמוד על הרגליים האחוריות, ולקחת את הדירות הריקות.

שלי סויסה: אודי ייתן לך את זה באחוזים. אחוזים נמוכים.

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

נילי אהרון: בסדר.

שלי סויסה: תדרשי ממנו שתי משפחות לשנה.

דני לוגסי: זהו, זה בגדול, אני מקווה שזה התיקונים של התקציב שלי. את התקציב אני מכיר בעל פה.

נילי אהרון: דני תודה רבה. אריה.

אריה זוקרקר: בסוף, התקציב הזה הוא רק חוברת של מספרים. אין בו משהו של ממש לשנה הזאת.

נילי אהרון: נכון.

אריה זוקרקר: זה אולי היה טוב לשנה הקודמת, אבל לשנה הזאת אין לו, אין לו משהו של ממש. ברור שאנחנו נצטרך להתכנס לפה שוב, ואחרי מה שיגיע ממשרדי הממשלה.

נילי אהרון: יש לך פה עבודה רצינית.

אריה זוקרקר: יש לכולנו פה עבודה, כל אחד בתחום שלו בעבודה שלו.

דני לוגסי: שר הפנים ארבל אריה, דבר איתו.

אריה זוקרקר: כל אחד יש לו את היכולות שלו, את סיעתא דשמיא שלו, ביחד נעשה את זה. להעביר תקציב גירעוני, אני חושב באמת, לא זכור לי שהיה כזה דבר. אנחנו כבר עשרות שנים פה. אבל זו טקטיקה. טקטיקה שאני מדבר בסופו של יום-

נילי אהרון: אור מהבהב. אור אדום, שיסתכלו עלינו קצת.

אריה זוקרקר: ואני רוצה להגיד שהיה משהו דומה, אבל באמת קצת שונה. זה היה אצל מיכאל אחרי שהוא נבחר בפעם הראשונה, הוא עשה צעדה, הוא לא הביא תקציב גירעוני, אבל הוא עשה צעדה לירושלים.

נילי אהרון: עכשיו עם כל המחאות, אנחנו ניבלע בפנים.

אריה זוקרקר: ניבלע, כן. לכן הדרך הזאת טובה. אז בעזרת השם, בפעם הבאה שנתכנס, תהיה בשורה לתושבי ירוחם, ולכולנו בעזרת השם. שיהיה חג כשר ושמח, ובשורות טובות לכולם.

נילי אהרון: חבר'ה, תודה רבה. חבר'ה בטח מצביעים. אני רוצה להגיד תודה לכל המנהלים, גם למנכ"ל, עו"ד כפיר דניאלי, לצוות של הלשכה שלי, ראש הסגל חני, עוזר מנכ"ל יונתן, ראש מטה מנכ"ל כרמית, ולכל מי שעזר לנו וליפה, ומוטי תודה רבה לך, שאתה ככה מסייע לנו ביצירתיות. אני מביאה את אישור התקציב להצבעה. מי בעד? אריה, בעד. תרשום בבקשה 7 בעד, 4 נגד. אתם נגד?

מליאה שלא מן המניין 14.4.24

טל אוחנה: כן, כן.

החלטה
מליאת המועצה מאשרת את הצעת תקציב המועצה לשנת 2024.
אושר ברוב קולות

נילי אהרון: מעולה. שמעון, תגיד דבר תורה.

אילן אלמקייס: אולי שדבר תורה יהיה תמיד בתחילת הדיון?

נילי אהרון: אילן, תן לנהל בבקשה, תודה. אתה יכול ללכת אם אתה רוצה. שמעון, המליאה נסגרה.

אילן אלמקייס: אני מכבד אתכם. את רואה שאת לא יודעת לכבד את האחרים?

נילי אהרון: שמעון, בבקשה. דבר תורה.

- סיום הדיון -

ראש מועצה מקומית ירוחם
מאושר
עו"ד נילי אהרון
עו"ד נילי אהרון

מנכ"ל מועצה מקומית ירוחם
מאושר
עו"ד כפיר דניאל
עו"ד כפיר דניאל מנכ"ל המועצה